

Dienvīdkalifornijas Latviešu Informācijas Biļetens

1982. gada septembris

S A R Ī K O J U M U K A L E N D Ā R S

12. septembrī K. Ulmaņa piemiņas sarīkojums
18. septembrī Latviešu nama gada svētki
25. septembrī Latvijas Universitātes gada svētki
1. oktobrī A. Raistera priekšlasījums:
"Nesaskaņu cēloņu analīze"
(skat. sludinājumu biļetens)
9. oktobrī Poļu kluba sarīkojums
10. oktobrī Koncerts
17. oktobrī Teātra izrāde
23. oktobrī Draudzes sarīkojums
30. oktobrī Sporta kopas sarīkojums
13. novembrī Latvijas brīvības cīņu atcere
18. novembrī Latvijas valsts svētku dievkalpojums baznīcā.
Mūzika, izstādes un priekšnesumi
latviešu namā
21. novembrī Latviešu valsts dibināšanas sarīkojums
27. novembrī Teātra izrāde
28. novembrī Koncerts
5. decembrī Ziemsvētku tirdziņš
31. decembrī Jaungada sagaidīšana

Septembra mēnesī, kā tas lasāms laikrakstā TIMES, Ziemeļkalifornijas latviešu gleznotāja Raimonda Staprāna darbi gleznas skatāmas: Swope Gallery, 170 So. La Brea, Los Angeles. Galerija atvērta no 11 am līdz 5 pm, slēgta svētdienās un pirmdienās.

Informācija par sporta kopas aktivitātēm saņemama pie
Kārļa Dankera - 657 Longfellow Ave.
Hermosa Beach, Ca. 90254. Tālrunis (213)
379-0895

Latviešu Sabiedriskā Centra adrese: 1955 Riverside Drive, Los Angeles, Ca. 90039

Tālrunis (213) 669-9027

Nama pārziņa l. Tilgasa tālrunis: (213) 662-1414

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

ir Dienvidkalifornijas Latviešu biedrības izdevums.

Raksti Biļetenam iesūtāmi

Informācijas Biļetens
1955 Riverside Drive
Los Angeles, Ca. 90039

Ekspedīcijas adrese

Informācijas Biļetens
13447 Chandler Blvd.
Van Nuys, Ca. 91401

Raksti publicēšanai Informācijas Biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redakcija publicē pēc saviem ieskatiem un patur tiesības rakstus saīsināt un rediģēt. Anonimus rakstus Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas izsaka tikai rakstu rakstītāja viedokli, kas var arī nesakanēt ar redakcijas locekļu vai izdevēja viedokli.

Dienvidkalifornijas Latviešu biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu Biedru nauda ir \$8.00 gadā. Par biedriem var kļūt, iesūtot biedrības kasierim biedru naudu. Nebiedriem Biļetena abonēšanas maksa ir \$10.00 gadā. Abonēšanas maksa kārojama gada sākumā.

Abonēšanas maksa, jaunu abonētu pieteikumi, biedru naudas maksājumi, jaunu biedru pieteikumi un maksājumi par sludinājumiem izdarāmi pie biedrības kasieŗa:

Mr. Jānis TAUBE, 1700 Malcolm Avenue, #101, Los Angeles, Ca. 90024.

Čeki rakstāmi uz LATVIAN ASSOCIATION OF SO. CALIFORNIA vārda.

Izziņa par sludinājumu likmēm saņemama pie biedrības kasieŗa vai redakcijas locekļiem.

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS valde:

Alfons C. REINS, biedrības priekšnieks

13447 Chandler Blvd., Van Nuys, Ca. 91401. Tālrunis: (213) 785-0331

Valdē darbojas: Ādolfs Ābele, Ilmārs Bastjānis, Ansis Blāķis (priekšsēža vietnieks), Artūrs Damroze, Ilgvars Dižgalvis, Lilita Dzirkals (sekretāre), Rūdolfs Hofmanis (biļetens), Brigita Kreišmane, Arkadijs Loženicins (pensionāru kopa) Valdis Pavlovskis (priekšsēža vietnieks, ALAs vicepriekšsēdis), Jānis Taube (kasieris), Silvija Zemjāne (sporta kopa)

Dienvidkalifornijas Latviešu skolas pārzinis Andrejs Zinbergs. Tālrunis: (714) 533-7869

Amerikas Latviešu Apvienības vicepriekšsēdis Valdis Pavlovskis. Tāl.: (213) 665-9583

Biļetena redakcijā darbojas Ādolfs ĀBELE, Ansis BLĀĶIS, Rūdolfs HOFMANIS

Techniskos darbus veic Andrejs Reins

un Ināra REINS

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Nosūtu Latviešu biedrības biedru naudu par 1982. gadu.....\$8.00

Nosūtu Biļetena abonēšanas maksu par 1982. gadu.....\$10.00

(DKLb-bas biedriem Biļetenu piesūta par brīvu)

Papildus ziedoju DKLb-bas speciālām vajadzībām.....\$_____

Kopā: \$_____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis:

.....
.....

Čekus lūdzam rakstīt uz LATVIAN ASSOCIATION OF SOUTHERN CALIFORNIA vārda un nosūtīt biedrības kasierim:

Mr. Jānis Taube, 1700 Malcolm Avenue, #101, Los Angeles, Ca. 90024

LATVIEŠU NAMA 9. GADA SVĒTKI

tiks svināti
sestdien, 1982. gada 18. septembrī,
pulksten 7:30 vakarā

Latviešu nams,
1955 Riverside Drive, Losandželosā.

V a k a r a n o r i s e :

1. Svētbrīdis
2. Uzruna
3. Priekšnesumi
4. Vakariņas un kafijas galds
5. Deju mūzika

Deju mūziku spēlēs maza latviešu deju kapela KURŠI,
un latviešu dziesmas dziedās pazīstams solists.

Pārmaiņus varēs dejot arī pie Pauļa Malduča ļoti
iemīļoto skaņu lentu mūzikas.

Zelma Ābele ar palīdzēm gādās par garšīgām, siltām
vakariņām un lieliskiem cepumiem.

Ieejas maksa, ieskaitot vakariņas, \$7.00 no personas;
pensionāriem \$5.00 un
jauniešiem līdz 16 gadu vecumam \$4.00.

V I S U S mīļi ielūdzam un aicinām apmeklēt šo sarīkojumu,
kurā atlikums būs nama piebūves turpināšanai.

Latviešu nama pārvalde.

! SATIKSIMIES - PRIECĀSIMIES !

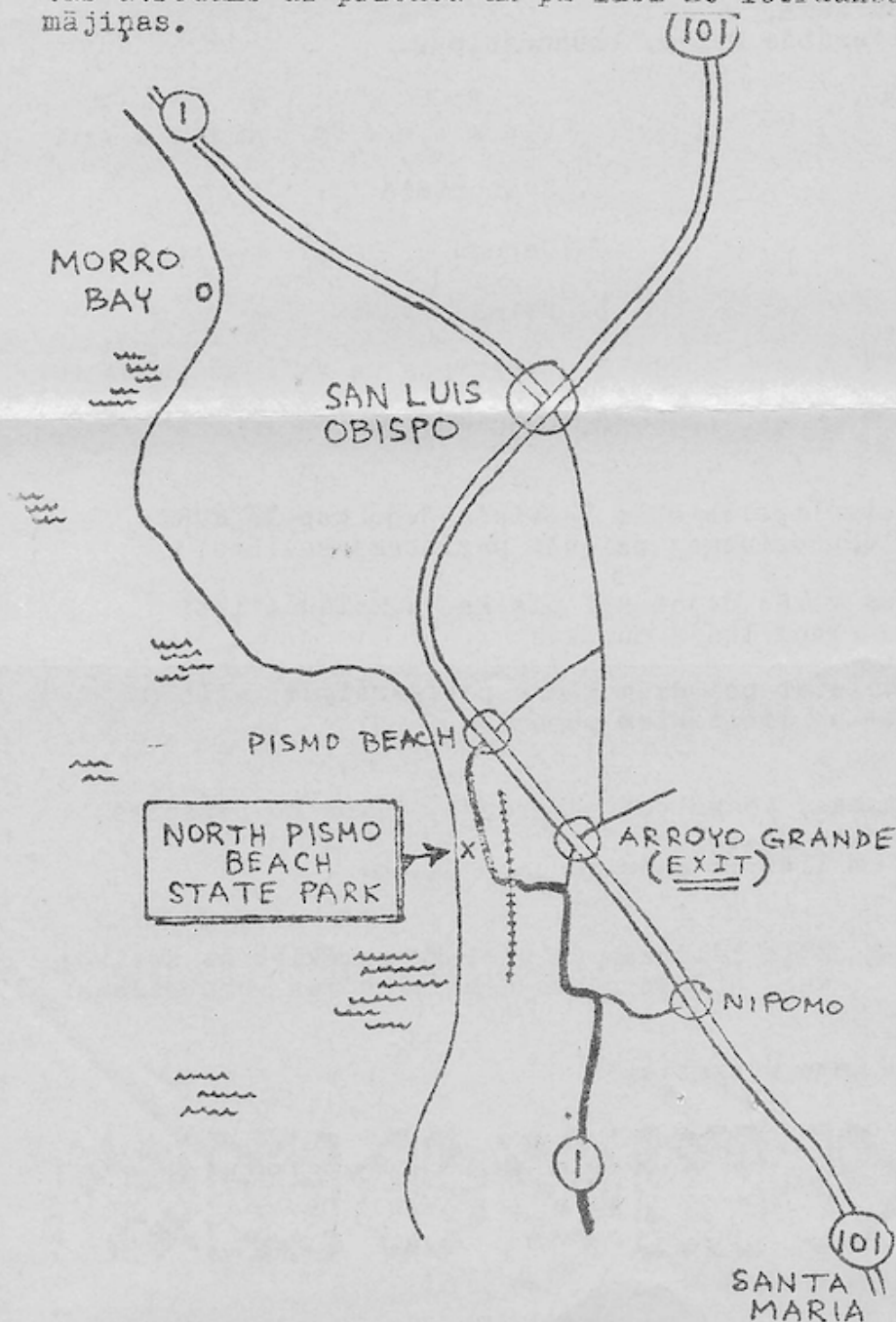
RĪGAS - VENTAS SPORTA KOPU DRAUDZĪBAS DIENĀS

Kad? No piektdienas vakara, 10. sept. plkst. 18:00
līdz svētdienas pēcpusdienai.

Kur? North Pismo Beach State Park Campground (skati karti)

Paķersim līdz draugus, draudzenes, sievu, vīru, bērnus, u.t.t.
un pavadīsim dažas priecīgas dienas Pismo Beach apkārtnē kopā
ar citiem tautiešiem. Ņemsim līdz piknīka piederumus un
pārnakšosim teltīs, guļammaisos vai mašīnā.

Rīgas "campsite" numuri būs pielikti pie nometnes ziņojuma dēļa;
tas atrodams uz priekšu un pa labi no iebraukšanas pieteikšanās
mājiņas.

Slinkosim!
Makšķerēsim!
Staigāsim!
Bumbosim!
Dziedāsim!
Saulosimies!
Skriesim!

Dienvidkalifornijas Latviešu biedrība rīko

piektdien, 1. oktobrī

pulksten 8 vakarā

Latviešu namā

ALFRĒDA RAISTERA PRIEKŠLASĪJUMU

NESASKAŅU

CĒLOŅU

ANALĪZE

Alfreds Raisters ir instruktors UCLA, USC un CAL STATE Northridge.

Par minēto tematu A. Raisters runāja šī gada Rietumkrasta 3x3 nometnē, un viņa izteiktās domas radīja dzīvas pārrunas.

Pēdējā laikā nesaskaņas sabiedrībā ir pieaugušas, un mēs ne-
lietderīgi zaudējam daudz enerģijas, ko varētu izmantot liet-
derīgāk nozīmīgā darbā

Vai mēs vēlamies nesaskaņas turpināt jeb vai vēlamies tās
novērst?

Pēc referāta pārrunas

Ieeja \$2.00

Pensionāriem un studentiem
pret ziedojumiem.

Šo aktuālo referātu apmeklēt lūdz Dienvidkalifornijas
Latviešu biedrība. Lūdzu informējiet par šo referātu
savus paziņas un piedāvājiet transportu, kam tas vajadzīgs.

RIETUMKRASTA LATVIEŠU IZGLĪTĪBAS CENTRS

Godājamie tautieši rietumu krastā!

Ar prieku varu Jums ziņot, ka pirmais lielais solis mūsu visu kopējā darbā noiets. - Esam kļuvuši savas zemes īpašnieki. - Varēsim pulcēties, strādāt un priecāties; cerams, ka arī daudzi no Jums tur izvēlēsies dzīvot - jūras ielokā, svaigā gaisā.

Īpašums ir registrēts kā bezpalpas izglītības pasākums: "West Coast Latvian Education Center", latviski: "Rietumu krasta latviešu izglītības centrs". - Noteikumus inkorporācijai pie Vašingtona Štata pārvaldes izstrādāja advokāts Jahnis Abelīte.

Īpašumu pārzinās centra pārvalde, kas sastādās no tuvākā apkārtnē dzīvojošiem valdes locekļiem un rajonu pārstāvjiem lielākos latviešu centros rietumu krastā. Valdes priekšsēdis ir Miervaldis Jansevics, vice priekšsēdis Vīgo Rauda, sekretārs advokāts Jahnis Abelīte, valdes locekļi Viktors Otlāns un Vilis Rūsis un kasieris Džems Apsītis. Padomes locekļi: Losandželosā - Ingrīda Muižniece, Valdis Pavlovskis un Jānis Taube; Portlandē - Visvaldis Bokums, Dr. Andris Ritmanis un Jānis Zommers; Sanfrancisko - Ojārs Celle & Juris Pētričeks; Sietlā - Prāv. Roberts Abolīns, Edvīns Cirčenis un Ilga Grava; Takomā - Dr. Gundars Kings. Centra adrese ir: 24007 48th Ave. West, Mountlake Terrace, Wa 98043
Tel. (206) 775 1445

Vadības un padomes locekļu pienākums būs rūpēties par latviešu centra attīstīšanu un izveidošanu tā, lai tas varētu apmierināt visu rietumu krastā dzīvojošo latviešu vajadzības.

Tā kā zemes pārdevējs bija nonācis bankrotā priekšā, tad arī mums bija dots ļoti īss laiks šī īpašuma iegādei. Vienreizēja bija tautiešu atsaucība, ļaudis aizdeva līdzekļus. Kad pirmie vietraudži bija vienās domās, ka pārdodamais īpašums mūsu vajadzībām piemērots, tad notika informācijas sapulces visos četros latviešu centros: Sietlā, Portlandē, Sanfrancisko un Losandželosā. Šīs sanāksmes ļoti iespaidīgi vadīja Vilis Rūsis, izrādot pašā uzņemtās video-lentas. Tautiešu atsaucība bija lieliska, bet 29. jūnijs, kas bija datums, kad jāsamaksā prasītie \$200,000, arī tuvojās ļoti ātri. Lai atvieglotu saspīlēto stāvokli, Viktors Otlāns, Vīgo Rauda un Fricis Pakulis garantēja iztrūkumu segt, ja tāds rastos. Sākām iesniegt labi aprēķinātus piedāvājumus, lai gan pats īpašums jau ir vairāk nekā divas reizes vērts, salīdzinot ar prasīto summu.

Firmo piedāvājumu \$150,000 pārdevējs tūlīt noraidīja. Nākošais plāns bija maksāt \$180,000, ja varam dabūt klāt vēl 8 akrus zemes. Kopā ar otro plānu V. Otlāns iemaksāja drošības naudu. Tomēr arī šo piedāvājumu pārdevējs nevarēja pieņemt, jo viņam tiešām vajadzēja \$200,000, lai segtu visus parādus. Tā nu nolēmām, ka maksāsim prasīto summu, ja varam vēl piepirkt klāt jau minētos 8 akrus un vēl 25 akrus zemes. Ar šo piedāvājumu arī pieprasījām, lai pārdevējs izkārto ar "Mason County Superior Court", ka varam samaksu izdarīt līdz 29. jūlijam. Atbilde bija labvēlīga, arī piedāvājumu pieņēma.

Tautieši bija ziedojuši un aizdevuši nepieciešamo summu, bet nu sākām laužīt galvas, kā lai tiekam pie ēkām un, kur nemsim līdzekļus īpašuma attīstīšanai. Labs padoms radās Dr. Gundaram Kingam un Viktoram Otlānam - vajadzētu apzināt tautiešus, kas vēlētos sav labvēlīgus apstākļus sakarā ar ienākumu nodokļu maksu (Tax shelter). Šiem ļaudīm vajadzētu daļu no īpašuma nopirkt un tad, pēc gada un vienas dienas, to mums atdāvināt atpakaļ. Lai radītu priekszīmi, Dr. Kings un V. Otlans nekavējoši nopirka 25 akrus zemes par \$20,000, tā atbrīvojot tautiešu iemaksāto naudu citām vajadzībām. Te ir jāpaskaidro, ka ASV labdarības organizācijas ļoti sekmīgi pielieto šāda veida līdzekļu sagādi.

Minētais plāns prasīja daudz profesionāla darba. Daudzu padomdevēju vidū, it sevišķi jāpiemin advokāts Jānis Bolis Bostonā, Juris Petričeks Sanfrancisko, Dr. G. Kings, Viktors Otlāns un manas personālas darba vietas tieslietu padomnieki. Pieņemām arī Dr. Kinga ieteikto advokāti Suzanu Danieli (Suzanne W. Danielle), kas 8 gadus strādājusi federālās valdības nodokļu nodaļā - I.R.S. (viņa ir arī C.P.A.), lai izstrādā līgumus.

Dr. Kings un V. Otlans bija nodibinājuši "Purmale Investors" un pārējie "tax shelter" ziedotāji "Armstrong Lake Investors". Šim projektam bija vēl nepieciešams viens nekustamo īpašumu tirdzniecības speciālists; to uzņēmās Vilis Barevics, pats arī klūdams par labvēli, ieguldītāju.

Pārskats par zemes pirkšanu:

Armstrong Lake Investors nopirka	127 akurs par \$120,000
West Coast Latvian Education Center	40 akurs par 60,000
Purmale Investors	25 akurs par 20,000
Kopā	192 akri par \$200,000

Tādā veida pērkot mēs atbrīvojām \$140,000 centra būvēšanai. Ieguldītāju grupas pēc gada un vienas dienas (pēc likuma paredzētais minimuma laiks) noziedos īpašumu centram. RKLIC zeme paredzēta sadalīšanai apbūves gabaliem. To darīsim tuvākā laikā, bet pašlaik galvenā atbildība ir rūpēties par vajadzīgo telpu sagādi Rietumu krasta vasaras vidusskolai Kursai, kas paliek kā daļa no RKLIC. Nākošasar ir jāturpinās mācībām skolā, un arī vasaras nometnēm vajadzētu pārnākt uz savu īpašumu.

Zemes ieguvējiem interesēs, kā apbūves gabalus izlozēs. Izvēle notiks lozes numura kārtībā: pirmais numurs - pirmā izvēle, otrais - otra, u.t.t. Radinieki varēs dabūt blakus gabalus ar kopēju lozi, ja to iepriekš pieprasīs. Drīz arī Jums tiks piesūtīta aptauja par to, ko vēlēsit uz sava zemes gabala celt.

Tā kā pirkums bija jāizdara tik lielā steigā, tad arī nebija iespējams visiem organizāciju vadītājiem pašiem ar to iepazīties. Pats personīgi turp aizvedu Sietlas draudzes priekšnieku P. Bukanu un D. V. Ziemeļrietumu apvienības valdes locekli Jāni Muižnieku. Dziesmu svētku laikā gan arī vairāki tautieši no Kalifornijas paši apskatīja iecerēto īpašumu; tas bija rezultāts video lentas izrādē, ko pa starpbrīžiem ļoti sekmīgi darīja Vilis Rūsis. Mīļi aicinu visus vadītājus un ik katru tautieti iepazīties ar īpašumu, kas tagad pieder mums visiem.

Kā jau vienmēr, pēc padarītā darba ir bezgala daudz pateicības, ko vajadzētu saņemt šī darba veicējiem - Gribas teikt paldies v i s i e m, kas atbalstīja financiāli vai arī morāli, bet speciāli minēšu: Viktoru Otlānu, Frici Pakuli, Dr. Gundaru Kingu, Visus valdes locekļus, videolentas izrādes noorganizētājus un palīgus: Dr. Andri Ritmani, Portlandē, Juri Petričeku, Grīšļu un Jurevsku ģimenes Sanfrancisko, Valdi Pavlovski Losandželosā un Paulu Bukanu Sietlā. Varbūt pirmo reiz trimdas vēsturē lielo daļu smaguma financiāli šai pirmā soļa veikšanā iznesa vidējā paaudze, it sevišķi korporāciju locekļi. Tas ir liels uzticības pierādījums latviskās izglītības darbiniekiem un vasaras vidusskolas Kursas saimei! Sekosim ikviens Kursas labvēļu paraugam, tad dzīvosim no paaudzes paaudzē - kā latvieši!

Mums ir vēl bezgala daudz darba, kāmer visu paveiksim, tāpat vajadzēs vēl daudz līdzekļu. Tāpēc lūdzu visus tautiešus mudināt ikvienu nākt talkā. Šī ir mūsu reta reize, kad katrs sev varam iedot taču "latvietības poti" vienkārši piedaloties. Zemīte ir patiesi tuvākais, ko mēs varējām iegūt, atceroties savas tēvu zemes āres un skaistumu visos gada laikos. Varam šo īpašumu izmantot kā vien vēlamies. Mums ir arī skaista vieta mītnei - mūsu vecākajai paaudzei. Ezers dos vienreizēju atpūtu kā miesai tā garam un latviskā vide palīdzēs mums pārdzīvot svešuma sāpi kopējā saimē. Lai kādas mūsu ikdienas gaitas, sirdīs visi esam latvieši - pulcēsimies kopā vienā vietā, kur brīvi atskanēs latviskā dziesma un mazie bērniņi savās rotaļās runās l a t v i e š u valodā.

Laipni lūdzu ikvienu, kam būtu kādi jautājumi griezties pie manis, valdes locekļiem vai arī vietējiem pārstāvjiem. Turpināsim iesākto darbu saderībā un pienākuma apziņā par savas tautas nākotni!

Miervaldis Janševics
Rietumu krasta latviešu izglītības
centra priekšsēdis

PABĒIGSIM MŪSU KOPĒJO DARBU

Amerikas latvieši šajās dienās saņēma aicinājumu ziedot Latviešu Studiju centra Kalamazū nobeigšanai un nostiprināšanai. Tas ir mūsu visu pasākums un pienākums atbalstīt šo centru.

Latviešu Studiju centra darbs skar un skārs visu latviešu sabiedrību. Ja mēs vēlamies uzturēt mūsu kultūrālās, sabiedriskās un nacionālās rosmes, mums drīz vien būs nepieciešami jauni kultū-

nes un sabiedriski darbinieki, kas ir labi sagatavoti latviešu va-
lodā un mūsu kultūras dzīves izpratnē. Tieši šī iemesla dēļ ir ne-
pieciešama latviešu valodas un kultūras studija universitātes līme-
nī. Ar to nav teikts, ka citi mūsu izglītības pasākumi neveiktu
cilzīgu darbu, bet mums ir nepieciešama latviskā augstākā izglītība.
Ja tādas nav, tad mūsu kultūras dzīve drīz vien sāks slidēt uz leju.

Projekts par latvisku augstāko izglītību nav nekas jauns. In-
terasantā kārtā, par to jau runāja ALA-s pirmajā darbības gadā. To
reizējais Kultūras biroja vadītājs E. Freivalds uzskatīja, ka mums
ir absolūti nepieciešama "Tautas universitāte", kurā mūsu jaunieši
un visi citi interesenti varētu iepazīties ar mūsu valodu, gara mān-
tām un kultūru. Kā tālāks projekts sekoja latviešu kultūras semi-
nāri, kur gan klātienēs, gan neklātienēs veidā jaunieši mācījās lat-
viešu valodu, literatūru un vēsturi. Tad nāca Rietummičigānas va-
cāras kursi un līdzīgi pasākumi dažādos latviešu centros. Tomēr,
visi šie pasākumi bija daļēji vai īslaicīgi. Visi tie norādīja, ka
mums ir tiešām nepieciešama latviska "universitāte" - studiju centrs,
kur mūsu jaunā paaudze var iegūt tiešām sistematisku latvisku iz-
glītību vārda plašākā un dziļākā nozīmē.

Latviešu Studiju centrs apvieno divas ļoti svarīgas lietas.
Pirmkārt, tas ir "latviešu valodas nams" (Latvian House), kur visa
dzīve un programma notiek latviešu valodā. Šāda valodas nama pie-
eja, kā to pasvītro izglītības darbinieki, ir devusi vislabākos pa-
nākumus valodas un kultūras iemācīšanās. To es zinu no savas perso-
nīgās pieredzes mācot kādu laiku Middleberijas kolledžā Vermontā,
kas ir viena no ievērojamākajām svešvalodu skolām ASV. Tur šādu va-
lodā nami bija vesela rinda - franču, vācu, spāņu, krievu, pat arābu
un ķīniešu. Rezultāti bijā tiešām pārsteidzoši. Tā arī mums ir ne-
pieciešams "latviešu nams", kur dzīvo un studē latviešu studenti.
Otrkārt, latviešu valodas un kultūras studijas ir ietilpinātas regu-
lārā universitātes programmā. Akadēmiskā gadā studenti var nopelnīt
24-26 ieskaites stundas, un programma kvalificējas kā galvenais bla-
nus priekšmets ("minor"). Citiem vārdiem, latviešu valodas mācīšanās
jaunietim nav "kaut kas ekstrā", bet iesaistīta viņa vispārējā iz-
glītībā. Arī ja šis jauniešis neturpina mācīties Rietummičigānā,
viņš ieskaites stundas var pārvest uz ikvienu citu universitāti vai
kolledžu.

Latviešu Studiju centrs ir uzcelts un uzsācis darbu. Tas pier-
der visiem Amerikas latviešiem. Centra zeme un māja pieder ALA-i.
Šajā ziņā augstākais lēmēja un kontroles orgāns ir ALA-s kongress,
kurā pulcējas mūsu organizāciju pārstāvji. Tāpat, Amerikas latviešu
sabiedrība nosaka visu, kas šajā centrā norisinājas un kādas pro-
grammas notiek. ALA-s valde ieceļ centra akadēmisko un saimniecisko
padomi, un Revīzijas komisija kontrolē visu centra saimniecību.
ALA slēdz līgumu ar Rietummičigānas universitāti, apstiprina visus
mācības spēkus un mācības programmas (saziņā ar Rietummičigānas
universitāti) un apstiprina centra budžetu un pārrauga centra saim-
niecību. Akadēmiskā padomē darbojas ALA-s valdes priekšsēdis,
priekšsēža vietnieks, kasieris, Izglītības biroja vadītājs, Augstā-
kās izglītības nozares vadītājs, LIAK Izglītības nozares vadītājs
un trīs sabiedrības pārstāvji. Šie darbinieki atbild ALA-s kon-
gresam, un tos var nomainīt katru gadu pēc mūsu sabiedrības vēlē-

danās. Šajā ziņā Latviešu Studiju centrs Kalamazū ir mūsu centrs ārde tiešā un pilnā nozīmē.

Centrā valda un veldīs tāds gars, kādu to vēlas latviešu sabiedrība. Spriežot no tā, kāš noticis centrā pirmajā gadā, mēs redzam, ka šis gars ir nacionāls, aktīvs, sajūsmas pilns. Esmu veselū rindu šo jauniešu saticis, ar tiem runājis. Viņi ir sajūsmināti, pilni entuziasma, vēlēšanos darboties mūsu kultūras un sabiedriskos pasākumos. Mēs to zināmā mērā jau redzējām ALA-s kongresā Detroitā, kurā viena daļa no jaunajiem darbiniekiem aktīvi piedalījās. Centrs ir mūsu nacionālās dzīves un domas cietoksnis.

Centra izbūve ir gandrīz nobeigta. Jau izdots \$325,000, vēl vajadzīgs \$30,000. Pēc ALA-s Revīzijas komisijas atzinuma, visi izdevumi ir bijuši lietderīgi, un centrs celts vislielākās taupības robežās. Galvenās nepieciešamības ir centra iekšējā izveidošana un apkārtnes savešana kārtībā. Centrs ir uzcelts ar \$130,000 Istermija aizdevumiem - parādiem. Mums ir ziedojumi nepieciešami šivām lietām: 1) Centra galīgai nobeigšanai un 2) Istermija parādu seldēšanai. Latviešu sabiedrība ir bijusi ļoti atsaucīga. Tā jau ir saziedojusi \$195,000. Mēģināsim visi kopīgiem spēkiem šo mūsu kopējo pasākumu nobeigt.

Kāds no centra dalībniekiem raksta: "Vienkārši sakot, šis ir bijis visvērtīgākais gads manā mūžā." Kāds cits dalībnieks saka: "Šis gads bija vienreizēja izdevība iedziļināties latviešu valodā, kultūrā un sabiedriskā darbā. So programmu iesaku katram latviešu jauniešim, kam rūp Latvijas nākotne."

Mums visiem rūp Latvijas nākotne. Ziedosim šī lielā darba pabeigšanai. Ziedojumi sūtāmi:

American Latvian Association
P.O. Box 432
Rockville, MD 20850.

Visvaldis Klīve
ALA-s valdes priekšsēža vietnieks,
Akadēmiskās padomes loceklis.

ILGVARS SPILNERS PAR PBLA DARBU PAGĀJUŠOS SEŠOS GADOS
Bijušā PBLA priekšsēža pārdomas, vērojumi un domas par nākotni

ATSKATS PBLA DARBĀ

Polītiskā darbā mums pirmā kārtē jāskatās uz tautas situāciju okupētajā Latvijā un uz iespējamību, kā varam uzlabot tautas stāvokli. Pirmkārt, jāzin apstākļi Latvijā, noskaņojums, nacionālo interešu virzieni, kā izteicas pretestība režīmam aktīvi un pasīvi. Jāzin, kā tauta sevi uztur nacionālā garā režīmā nosacītajos apstākļos. Tikai izprotot tautas situāciju un saskapē ar cilvēkiem dzimstienē, mēs varam veidot savu politisko darbu rietumos, kā pie valdībām, tā citos internacionālos forumos. Lai gan runājam un pastāvam uz to, ka Latvijas okupācija ir nelikumīga, politiskais darbs ir jāizvērsē no pašreizējiem apstākļiem, lai situāciju uzlabotu un eventuāli padomju varu izbeigtu.

Otrkārt, ar šīm zināšanām jāizveido kontakti, jāpielieto profesionāla pieeja pie rietumzemju valdībām un preses, lai Latvijas neatkarības jautājums vienmēr būtu aktuāls.

Specifiski, PBLA ir strādājusi ar informāciju uz un no Latvijas, jo bez tās mēs nespētu nospraustos darbības mērķus sasniegt. Tāpēc tika izveidots pilna laika Informācijas biroja vadītāja postenis, kam palīdz brīvprātīgu darbinieku tīkls. Latvijā izaug jauna paaudze bez faktuālas vēstures informācijas par savu tēvu zemi. To PBLA mēģina aizpildīt ar attiecīgām publikācijām, kā arī ar laikmetīgu informāciju komentārā "Laikmets un mēs", kas papildina radio raidījumus uz Latviju.

PBLA STARPTAUTISKIE PASĀKUMI

Eiropas drošības konferences kā forums, Belgradē un it sevišķi Madridē, bija PBLA iziešana starptautiskā frontē. Belgradē ieguvām akceptu, ka varam iet un runāt ar konferences delegātiem kā savas tautas pārstāvji. Helsinkos to atklāti vēl nevarējām darīt, jo krievi somus piespieda to nepieļaut, kaut arī mums piederēja rietumvalstu simpatijas. Belgradē PBLA šīs tiesības izkaņoja.

Tāpēc Madridē mums jau bija operatīvā bāze no kuņas strādāt. Mūsu saskari ar valstu delegācijām un presi Madridē netraucēja. Mēs pazina un zināja arī mūsu prasības. Darbojāmies divos līmeņos. Oficiālā, reprezentatīvā līmenī satikāmies ar delegācijām, izlaidām deklarācijas, iesniedzām memorandus. Tajā pat laikā darbojāmies citā līmenī - rīkojām demonstrācijas un protestus, lai paustu savas prasības.

PBLA darbs ir bijis sekmīgs organizatoriski, un ir izveidotas pastāvīgas institūcijas, kā Ģenerālsekretariāts, Informācijas birojs, Izglītības birojs. Šinī laikā radās publikācija "Ierosme", izveidojās "Latvija Sodien" kā labākā informācijas sniedzēja par apstākļiem okupētajā Latvijā, ar spējīgu redakciju un plašu līdzstrādnieku tīklu. Turpinā darboties PBLA Kultūras fonds.

Dienzēl, nāv izdeviēs, kā iecerēts, paplašināt pasaules baltiešu sadarbību, kuņas darbē, lai kāds arī nebūtu pasākums, PBLA vienmēr labūja iznest darba smagumu. Igaupu atsaucība un sadarbības griba visumā ir labāka nekā lietuviešu.

PBLA KĀ KOPEJĀ DARBA SEKMĒTĀJA

PBLA ir centusies iesaistīt kopējā darbā mūsu centrālās zemju organizācijas, lai tās veiktu specifiskus projektus, kā arī atstājot kontaktu ar vietējām valdībām šo organizāciju ziņā, kamēr pasaules forumā šāds darbs paliek PBLA kompetencē. Centrālo organizāciju iesaistīšana ne vienmēr bijusi sekmīga. Akcijām internacionālā forumā finansiālo bāzi dod Brīvības fonda līdzekļi. Fonds ir pēcīgi audzis, bet lai panāktu iecerēto, tā līdzekļi tuvākos gados ņūtu vismaz jādubulto. PBLA darbam ir panākumi, kad iespējamos līdzekļus efektīgi izlietojam.

Centrālo organizāciju - ALĀ, LNAK, LAA, LAKEC - problēma ir tā, ka tās lielā mērā darbojas kā etnisku interešu grupu reprezentānes un aizstāves, ko arī mēģinā veicināt rietumu valdības, kamēr

mums vienmēr un visur jāuzsver Latvijas brīvības aspekts un fakts, ka šīs organizācijas ir arī apspiestās tautas interešu aizstāves, un ka tās izdara spiedienu uz valdībām lai veicinātu mūsu tālejošos nacionālos mērķus, lai neapmierinātos tikai ar Istermiņa panākumiem.

PBLA ieguvumu kontē varam ieskaitīt ar vietējo valstu organizāciju palīdzību paveikto Brīvības radio latviešu raidījumus, Amerikas Balssi. Šie ir pasākumi, kas dod mums nozīmīgas, paliekošas priekšrocības, kādas nav ikgadīgām deklarācijām, rezolūcijām, svētku apsveikumiem, kam ir tikai īslaicīga nozīme.

Mums nozīmīga ir kādas valsts politiskā nostāja konferencē, kas rēda precedentu šīs valsts politikai, kā tas bija Madridē, kad Baltijas jautājums kļuva ASV delegācijas politiskās nostājas sastāvdaļa. To pašu varam teikt arī par citām rietumu zemēm.

MADRIDE, KULTŪRAS/SAKARU KOMITEJA UN LEŠINSKIS

Mūsu politiskiem vadītājiem ir bijušas garas sarunas ar Imantu Lešinski. Viņa dotā informācija aizpildīja daudzus robos mūsu zināšanās un izpratnē pār situāciju Latvijā. Mūsu jautājumi vienmēr tika virzīti uz mērķi - gūt padomu un atbildes sekmīgākai cīņai no šejienes pret mūsu tautas apspiedējiem. Cerības uz Lešinska palīdzību ne vienmēr realizējās. Bieži savos ieteikumos viņš pauda uzskatu, ka trimda ir nespējīga iepretim padomju režīmam.

Šķiet, ka Lešinskis bieži pārpratis dzimtenes apciemotāju stāju un rīcību, ka viņu kontaktus ar varas iestādēm parasti izpratis kā nekvalificētu sadarbību, kaut ir skaidri redzams, ka dažādos pasākumos mūsu mērķi un panākumi ir teustāmi, kamēr visu varenā čekas vadītā Kultūras sakaru komiteja ir cietusi neskaitāmas neveiksmes. Tā, piemēram, akcija iesaistīt trimdas jaunatni čekas tīklos cieta pilnīgu fiasko. Bieži čeka rietumos izmanto senilus cilvēkus, emocionāli nestabilus cilvēkus un puskoka lēcējus, kas čekai nekādu nozīmīgu informāciju nespēj dot. Lielākā daļa cilvēku kas brauc uz Latviju nav "reglamenta" cilvēki. Viņi ir izteikti nacionāli un nepadošas padomju režīma iespaidiem.

PBLA bija lielas cerības Madrides konferences laikā, kad mums bija ļoti labi sakari ar rietumu presi un iespēja iekļūt lielajos Eiropas un ASV dienas laikrakstos, ka būs iespējams ar spēcīgām, pārliecinošām liecībām parādīt, kā padomju režīms mēģina iespaidot, izmantot un izspiegot tūristus, kādā veidā okupētās Latvijas kultūras cilvēki tiek nelietīgi izmantoti Kultūras sakaru komitejas mērķiem. Imants Lešinskis tomēr PBLA organizēto izdevību par to liecināt neizmantoja, kaut arī iesākumā izrādīja interesi un bija piekritis piedalīties. Jāpieņem, ka tur vainojamas ASV iestādes, kas pārraudzīja viņa gaitas.

Neskatoties uz visiem Kultūras sakaru komitejas propagandas centieniem un izšķiestiem līdzekļiem, Lešinskis vēlāk, jau dzīvodams ASV, nekur nevarēja pat atrast "Dzimtenes Balss" komplektu savam personīgajam arhīvam. Vienīgie KSK ieguvumi ir tie, ka daži lētticīgie trimdas aktīvisti padomju propagandas dezinformāciju izmanto uzbrukumiem saviem domu pretiniekiem trimdas iekšējās ķildās.

TĀLĀKAIS PBLA DARBS

Mēs nevaram sagaidīt, ka rietruvalstis, mūsu vēlmes pildot, nekotnē darbosies lai atbrīvotu Latviju. Tās atbalstu sniegs tikai tad, kad Padomju Savienība iekšēji būs tik vājināta, ka arī rietumos varēs skaidri saskatīt tās norietu.

Tādēļ mums jālieto dažādi līdzekļi, kas veicinā tautas pastāvēšanu un ceļu uz brīvību. Vispirms mums labāk jāpazīst mūsu tauta, tās vēlmes un ieceres, lai izveidotu bazi kopējai darbībai un savstarpējai izpratnei. Šī sadarbība jāizmanto lai saprastos jautājumos par kopējās politiskās cīņas metodēm un stratēģiju.

Ar savas pārlicības spēku mums vienmēr jāuzmundrinā mūsu tauta, jāpiegriež tās interese nacionālās patstāvības un brīvības mērķiem tāpat kā tas jāpopularizē visos latviešos brīvajā pasaulē, kuriem šie mērķi jau šodien kļuvuši vienaldzīgi, kas, vai nu savā savtībā vai ideoloģijas maldos, no mūsu primāriem mērķiem ir novērsušies.

Sarunu ar Dr. I. Spilneru
Šisvasaras Divreizdivi nometnē
pierakstīja Ojārs Celle

(Ziemeļkalifornijas APSKATS)

BALTĪJAS BRĪVĪBAS DIENA.

Kopš prezidents Rēgans pasludināja 14. jūniju par Baltijas Brīvības Dienu, LAIKA, kā arī latviešu koloniju biļetenos notikušas pārrunas par šo akciju un radušies jautājumi, uz kuriem Baltiešu Amerikāņu Brīvības līga vēlētos atbildēt.

Viens no Brīvības līgas vadītājiem principiem, proclonējot Baltijas Brīvības Dienas atzīšanu, bija, ka jāpanāk, lai Brīvības Dienas pamatā būtu ASV likums un, ja iespējams, tā būtu gadskārtīga. Lai panāktu šos divus mērķus, bija nepieciešams iesniegt vienādas (concurrent) rezolūcijas senātā un tautas vietnieknāmā. Atsaucoties uz Brīvības līgas aicinājumu, deputāts H. J. Heide (Hyde) iesniedza rezolūciju tautas vietnieknāmā un senātors J. Helms (rep.) ierosināja to pašu rezolūciju senātā. Ap to pašu laiku Brīvības līgas rezolūcijai līdzīgu rezolūciju senātā iesniedza senātors D. Rīgels (Riegels (dem.)). Bet šai rezolūcijai līdzīga rezolūcija tautas vietnieku namā netika ierosināta, kas nozīmēja, ka senātora Rīgela rezolūcija nevarēja kļūt par valsts likumu. Galvenā starpība starp likumu un kongresa rezolūcija ir, ka rezolūcija izsaka kongresa domu vai vēlēšanos, bet likums kongresa gribu vai prasības.

Bija tomēr starpība starp abām senāta rezolūcijām. Senātora Helma rezolūcija, kuŗas sastādīšanā piedalījās Brīvības līga, bija daudz labvēlīgāka baltiešu interesēm. Tās valoda bija noteiktāka un asāka, tā uzsvēra Baltijas tautām svarīgos vēstures notikumus un pierādīja krievu komunistu varas darbus pret Baltijas tautām, bet, vissvarīgākais, tā prasīja, lai Brīvības Dienas atzīmēšanu un prezidenta proklamācijas pasludināšanu atkārtotu katru gadu. Kaut gan Brīvības līga bija ļoti pateicīga senātoram Rīgēlam par viņa interesi

un pūlēm baltiešu labā, minēto iemeslu dēļ Brīvības līga atbalstīja un ieteica baltiešiem atbalstīt senātora Helma rezolūciju.

Lai baltiešu rezolūcija tiktu pie nobalsošanas senātā, tai bija vajadzīga ne tikai Arpolitikas un Tieslietu komisiju piekrišana, bet arī 35 senātoru parakstīts atbalsts (cosponsors). No tiem šai gadījumā 25 vajadzēja būt republikāņiem un 10 demokrātiem. Republikāņu atbalstu dabūja diezgan viegli un ātri. Ar demokrātiem bija grūtāk, jo lielais vairums, ar kuriem tika runāts, apsolījās atbalstīt sava demokrata kollēgas Rīgela rezolūciju vai arī balsot par Helma rezolūciju, kad par to tiks balsots. Vēl tiņai dažas dienas, pat dažas stundas pirms Tieslietu komisijas debašu sākuma par Brīvības Dienas rezolūciju, tikai septiņi demokrātu senātori bija parakstījuši Helma rezolūciju. (Baucus, Symms, Moynihan, Nunn, Sasser, Hudleston). Situācija bija kritiska, un Brīvības līga ieteica abas rezolūcijas apvienot vienā. Senātors Helms un Rīgels tam piekrita, un tā radās senāta rezolūcija Nr. 201.

Nākošais šķērslis, kas bija jāpārvar, bet ko īsā laika dēļ neizdevās pārvarēt, bija Tieslietu komisijas priekšsēža ieskaits, ka pieņemtu rezolūcijas ir jāatjauno katru gadu, ka tās nevar būt gadskārtējas. Sprotams, ka šis princips ne vienmēr tiņk ievērots, tāpat ir sprotams, ka Baltijas valstu stāvoklis ir īpass un ka Baltijas Brīvības dienas rezolūciju nevar mērot ar to pasu mērauklu, ko lieto parastām rezolūcijām, bet tais trijās stundās, kas bija atlikušas, tie senātoriem izskaidrot nevarēja. Brīvības līgai vajadzēja izšķirties, vai turpināt strādāt par gadskārtējo rezolūciju, cerot, ka izdosies panākt tās pieņemšanu, un atteikties no Brīvības Dienas šogad, jeb vai pieņemt esošo rezolūciju, kas garantē, ka vismaz šogad būs valsts likums, prezidenta proklamācija un Baltijas Brīvības Diena. Brīvības līga izšķīrās par Brīvības Dienu šogad, kā arī par sāktā turpināšanu nākamajā gadā.

Fakts, ka ar ASV valsts likumu atzīts, ka Baltijas valstis nelikumīgi inkorporētas Padomju Savienībā, ir pats par sevi ļoti svarīgs juridisks, kā arī spēcīgs politisks arguments, kas turpmāk mums būs noderēs, aizstāvēt Baltijas un baltiešu intereses.

Būtu jāpiemin, ka senāta Tieslietu komisijas priekšsēdis S. Turmonds (Thurmond) bija parakstījis sen. Helma rezolūciju, un varam pieņemt -- ja nebūtu bijusi vajadzība apvienot abas rezolūcijas vienā, varbūt arī pieprasījums par gadskārtējo rezolūciju būtu ticis pieņemts.

Vēl viens svarīgs jautājums, ko tautieši prasījuši, ir par dažārt rakstu kļūdām prezidenta proklamācijā. Arī Brīvības līga bija par to pārsteigta un neapmierināta un ieteica tekstū pārlabot. Bet ir jāsaprot, ka ir ļoti grūti vai pat neiespējami dabūt iepriekš zināt, kas tiek rakstīts, jo rakstu autori zina, ka bieži būs mēģinājumi tekstū mainīt, tādēļ šādus manuskriptus glābā kā valsts noslēpumus. Brīvības līga gan dabūja redzēt manuskriptu, bet to grozīt vairs nebija iespējams.

Prezidenta proklamācija netika izsūtīta baltiešu kolonijām pirms 14. jūnija sēru svinībām, jo prezidents rezolūciju parakstīja tikai pēc 14. jūnija, un tad jau daudzās baltiešu kolonijās sēru atceres bija notikušas. Tāpat netika nosūtīts rezolūcijas Nr. 201 teksts, jo pa pastu to laikā nesaņemtu, un telegrammas nosūtīt neatļāva Brīvības līgas vājšais finānciālais stāvoklis. Bez tam tās personas, kas tieši šam gribēja zināt par likuma un proklamācijas stāvokli un tekstu, pārvānīja līgas pārstāvjiem. To darīt varēja arī citi, kam šī liete

bija steidzama.

Rezolūcijas parakstīšana publiskā ceremonijā un satikšanās ar prezidentu nokavējās kritiskā starptautiskā stāvokļa dēļ. Kā lasītāji atcerēsies, prezidents bija tikko atgriezies no Eiropas, angļi bija izcēlušies desantu Falklanda salās, Izraēla iebrukusi Lebanonā, un kongress debatēja par prezidenta nodokļu likumu. Vai nu stāvoklis tiešām prasīja, lai prezidents atliek visas publiskās pieņemšanas vai ne, to mēs nezīnām. Bet tas bija iemesls, ko Brīvības līgai paziņoja.

Tiem tautiešiem, kas rūpējas par latviešu sašķelšanos, varam atbildēt, ka sadarbošanās un koordinācija ar latviešu centrālām organizācijām bija laba. Dažas mazas, sīkas kļūdas tika pielaistas, bet tas ir saprotams, un cerams, ka nākotnē tas vairs neatkārtosies. ALA, PBLA un Daugavas VAnagi atbalstīja šo pasākumu, un to atbalstīja arī daudzas mazākas latviešu organizācijas un kolonijas. Visiem par to liels paldies. Bet jo sevišķi liels paldies no Brīvības līgas M. Manteniekam, G. Meierovicam, I. Bergmanim, A. Lambertam, A. Pavlovskim un Z. Freivaldei. Paldies arī tiem tautiešiem, kas rakstījuši LAIKA un vietējos biļetenos un ir izteikuši savus uzskatus, padomus un konstruktīvu kritiku par šo pasākumu. Tikai tad, kad mēs kopīgi un mierīgi iztirzāsim un novērtēsim mūsu nacionālpolitisko darbību un mācīsimies no mūsu neveiksmēm un panākumiem, mēs kļūsim iespaidīgs spēks politiskā laukā.

Nobeigumā gribētu minēt -- kaut arī šodien mēs nedabūjam visu, ko gribējām, Baltijas Brīvības Dienas likums un proklamācija ir panākums. Un nākso gadu mēs panāksim vēl vairāk. Galvenais ir, ka mēs nekad nedrīkstam apstāties, mēs nekad nedrīkstam atlaist spiedienu, cīnoties par mūsu mērķiem, un mēs nekad nedrīkstam domāt un sevi pārliecināt, ka nekam nav nozīmes, ka nekā mēs nevaram sasniegt. Mēs varam panākt visu, ko mēs gribam, ja tikai esam ar mieru pie tā strādāt. Baltijas Brīvības Diena ir viens pierādījums tam.

Valdis Pavlovskis

PENSIONĀRU IEVĒRĪBAI!

Dienviņkalifornijas latviešu pensionāru kopas kārtējā mēneša tikšanās notiks svētdien 19. septembrī plkst. 12:30 pēc pusdienas pasandželosas Latviešu baznīcas zālē.

Dienas kārtībā:

1. Valdes ziņojumi
2. Ierosinājumi un pārrunas
3. Priekšnesumu daļa:

"Ievērojamākie notikumi 1982. gada vasarā"

Referēs kopas biedri ceļotāji, parādot arī labi izdevušos krāsu uzņēmumus.

Būs kafija, atspirdzinājumi un azards. Vēlami groziņi kā ziedojumi.

Visus laipni aicina Kopas vadība.

Rakstnieku tikšanās

LATVIEŠU RAKSTNIEKU APVIENĪBAS (LaRA)
4. RAKSTNIEKU NEDĒĻA NO 23.–29. JŪNIJAM PORTLANDE,
ASV

Lai gūtu plašāku priekšstatu par kādu sarīkojumu, jāmin salīdzinājums. Ja aizvadīto rakstnieku nedēļu Portlandē mēģinātu salīdzināt ar 2. rakstnieku nedēļu, kas pirms 4 gadiem notika Džilongā, Austrālijā, tad Portlandē redzēto un dzirdēto gribētos apzīmēt par varavīksnu, bet Džilongā – par varavīksnas atblāzmu. Tāpat kā varavīksnā ir apvienoti septiņi krāsu lokā, Portlandes RN bija spilgi izteikti 7 norises lauki: dzeja un proza, valoda un tulkošana, literatūras attieksmes ar sabiedrību, kritika un analīze, drāma – teātris, glezniecība un beidzot – grāmatu publicēšana.

DZEJA UN PROZA

Ar rakstnieku saietu, dienu un nedēļu vārdu literatūras laukā ievirzīts lasītājs pirmā kārtā iedomāsies rakstnieku darbu lasījumus. Portlandes RN autoru darbu lasījumiem bija atvēlēti 4 vakari, kopā 10 stundas. Baidos pieminēt visu autoru vārdus, saraksts iznāktu pārāk garš un varētu kādu arī izlaist.

Kas dāgiem Andersons, latviešiem Kārlis Skalbe un Jānis Širmānis. Pēdējais ir neviens mūsu pasaku karalis, bet arī rakstnieku seniors. Jau sasniedzis 78. mūža gadskārtu, joprojām raksta un iepriecē trešo paaudzi ar humora iekrāsotām pasakām. RN viņš piedalījās visās aktivitātēs, debatēja, lasīja pasaku par Ziemeļvētku vecīti un sieviešu emancipāciju.

Ziemeļnieciski atturīgā Astrīda Ivaska vadīja dzejas darbnīcu, tulkošanas problēmu debates, iepazīstināja ar lietuviešu profesora R. Šilbajora referātu par lietuviešu trimdas literatūras raksturnībām un problēmām un lasīja savus dzejoļus no jaunā, jau iespīšanās nodotā krājuma Gaisma ievaino.

Liels ceļotāja Indra Gubiņa, kas izbraukājusi Austrāliju plašāk nekā viens otrs no mums, lasīja dzejoļus no sakārtotā krājuma par dziesmu dienām Gotlandē, kas autoriem, tāpat kā daudziem šī nacionāli nozīmīgā sarīkojuma dalībniekiem, paliks atmiņā uz mūžu.

Pēc Ilzes Šķipsnas aiziešanas aizsaulē, mūsu prozas avangardiste nenoliedzami ir Laima Kalniņa, bet RN dzirdējām neparasti nesarežģītu stāstījumu – fragmentu no romāna Mīļētāju pirmā satikšanās.

Rūgtas, liktenības pilnas vārsmas teica Aina Zemdega (ar vienu mūžu nepietiek māju celt), toties Dzidra Zeberīga no Havaju salām izsmūdināja klausītājus ar stāstījumu Es un mani lieliskie manuskripti. Benita Veisberga, ar tikai viņai raksturīgu vieglumu, stāstīja par vakariņošanu triju zvaigžņu restorānā. «Čiepa» – Margarita Kovaļevska lasīja fragmentu bez sākuma un beigām par veco mammu Lizbeti.

Pertiete Daina Šķēle, ko daži kritiķi pieskaita Laimas Kalniņas līdziniecēm, lasīja stāstu Džordžijāna, kurā 1830. gada angļu iecelotājas gaitas Rietumaustrālijā atvīlgo latvietes bēgles diengaitās vientuļgajā kontinentā un aizsalc atpakaļ uz bērības laikiem Latvijā.

Juris Mazutis, dzimis 1940. g., skolojies un kļuvis rakstnieks Kanādā, lasīja «cakīgus» dzejoļus par Parīzes pazemi un Šveices kalniem, toties Jānis Gorsvāns viņa pesimistisku mīlas liriku, beigās atzīstot, ka «beigās pabeigtais nebūs pabeigts».

Valdis Zeps proza saka no galvas. Sākumā klausītāji domājuši, ka Zeps viņus mulgo. Man stāstījums fascinēja ar vienkāršību, it kā šarmu. Ārsts un mecenāts Kārlis Zvejnieks plašāk pazīstams kā ventīgš Kuraž Krišs. RN dzirdējām romāna Castello Bianco fragmentu, kas attēlo DP kuģa braucienu uz Austrāliju.

RN bija patīkamu pārsteigumu pārpilna. Arī jaunu autoru uzlēkšana dzejas varavīksnas lokā. Grafīke, daiļo mākslu apcerētāja Marija Meirāne diži krāšņā valodā teica dzejoļus, kuru sākumā domāju esam epifanijas. Sniedze Ruģe apskauzamā vienkāršībā lūdza veco māti, lai iemāca iekurt uguni. Patīkami bija klausīties nesen no Latvijas izbraukušās dzejnieces Ingunas G. no 1978.–1980. gadam rakstītos liriskos dzejoļus. Frēdis Lauņags personīgos un Latvijas valsts traģiskos notikumus neattēlo subjektīvā skatījumā, bet stilizētās pasakās. Pirmo reizi debitēja Aima Bēne un Mirdza Lele.

Domājams, tuvo svētku darba slodzes dēļ autoru lasījumu vakaros redzēju tikai pāris Portlandes latviešu. To vidū bija viens no galvenajiem, ja ne pats galvenais dziesmu svētku rīkotājs Dr. A. Ritmanis, kas

Austrālijas latviešu sirdis ieguvīs ne tikai kā Dzintara vadītājs un sarīkotājs, bet arī kā iejutīgu rakstu autors mūsu avīzē.

VALODA UN TULKOŠANA

Notikumu secībā kā pirmais jāmin Astrīdas Ivaskas referāts par dzeju, dzejnieku un valodu. Bieži citējot jauno (Margaritas Gūtmanes. Jāņa Rokpelga) un cittautu dzejnieku dzeju, referātam piemita tematam neparasts svaigums. Valodu profesors Valdis Zeps tematā Valoda Latvijā un ārpus Latvijas atklāja precīzāk mūsu valodas traģiku. trimdā valoda ir konservatīva, aizmirst mazāk lietotos vārdus un sarunu valoda kļūst nabagāka, bet Latvijā, krievu valodas ietekmē, pazūd zināmas valodas formas.

Jānis Gorsvāns, «par mūsu valodīgu runājot», izsekoja Alunāna. Kronvalda. Raiņa un citu rakstnieku radītajiem jaunvārdiem. kā arī bija sakopojis desmitiem vārdu, ar ko piesārgota latviešu valoda Latvijā piemērinot, ka piesārgošana notiek arī trimdā.

Latviešu valodas «ārste» Baiba Meruzāle-Kangere atkārtoti norādīja, ka mēs nedrīkstam pieļaut, ka latviešu valodu pakļauj angļu-sakšu vai krievu valodas imperiālismam.

Daudz laika RN veltīja aktuāla problēmai – tulkošanai. Vallija Ruģes referātu par tulkošanu pagātnē un nākotnē lasīja meita Sniedze. «Mums jābūt plānot pastāvīga tulkošanas darbs. Jārīko tulkošanu semināri. Pašreiz labvēlīga gaisotne mazo tautu literatūrai. Tulkojumiem tieksme novecot; tie jāatjauno. Latvijā tulko ne vienmēr labāko, bet politiski derīgāko.»

Tulkotāja Astrīda Stanke neatzina organizētu tulkošanu. «Tulkoju tos darbus, ko izjūtu. Tulkojumam jāvelti tikpat liela atzinība kā oriģinālam.» Tulkošanas darbnīcā Astrīdas Ivaskas vadībā bija atvēlēti trīs cēlieni, kuros salīdzināja dažādu tulkojumus no franču, angļu, vācu un zviedru valodām, kā arī debatēja par tulkojamo latviešu literāro darbu izvēli. «Vajadzētu tulkot tikai raksturīgi latvisko, ne vispār cilvēcisko,» ieteica vieni; «Ja vēlamies iekļūt pasaules literatūrā, jātulko vispārcilvēciskais,» teica citi. «Vai jau tagad neesam pārcentušies ar tulkojumiem?» šaubījās trešie.

LATVIEŠU TRIMDAS LITERĀTŪRAS KRIZE

Pesimisma piestrāvoti bija referāti, kas analizēja literatūras un trimdas sabiedrības attieksmes. «Attiecības starp rakstnieku un tautu allaž mainās, bet pašreiz trimdā latviešu rakstnieks nogāzts no tā troņa, kādā mēs to skatījām brīvajā Latvijā,» ar rūgtumu teica Aivars Ruņģis, kam Grāmatu draugs nesēn laidis klajā grāmatu par trimdas problēmām (Iet latvieši caur gadu simteņiem). Viņš jautāja: «Vai mēs neesam atstājuši visu teikšanu cilvēkiem, kam nav vajadzīgas jaunas kultūras rosmes, kas atspiežas vecās stenderēs? Maz palicis to, kas cieni eksperimentālo literatūru.» RN konstatēja, ka joprojām atklājas jauni rakstītāji, bet lasītāju skaits samazinājas, jo izzūd latviešu valodas pratēji, un mēs neveidojam jaunu literāru sabiedrību.

Nedaudz cerīgāks bija mans referāts par latviešu trimdas literatūras un sabiedrības attieksmēm Austrālijā, ko Sidnejā, Melburnā un Adelaidē esam mērķtiecīgi kopuši literārās tradīcijās. Par to paldies Spodrim Klauvertam, Latviešu preses biedrībai, rakstnieku dienu rīkotājiem.

Debatēs, referātos un pārrunās atkal un atkal atskanēja bažīgas balsis par mūsu trimdas latviešu kultūras aktivitāti, sevišķi literatūrā, sakrāšanu. Šīs parādības formulēja Aina Vāvere referātā Koloniālo un etnisko kultūru paralēles, salīdzinādama angļu rakstnieku iecelotāju un latviešu rakstnieku trimdinieku pārvērtību un vērtību pārvērtēšanu ar neizbēgamo rezultātu — iekļaušanos jaunās zemes kultūrā resp. pārtaušošanās. «Mums ir bijis labs saglabāšanās periods,» norādīja Vāvere, «jo mēs daudzi vienādi labi protam abas valodas, vienlīdz labi pazīstam un mīlam kā Latviju, tā trimdas zemi.»

KRITIKA UN ANALIZE

RN darba secē maz debatēja par kritikas un recenzijas formulējumiem, jo par šīm definīcijām un uzdevumiem pat latviešu valodā sarakstīti vairāki sējumi. Toties autori atkal un atkal jautāja, kādēļ laikrakstu un žurnālu slejās iespējams tik maz grāmatu vērtējumu. Tādēļ interesi radīja 2 referāti, kas bija veltīti literatūras apcerei. Nora Kūla vērtēja Ilonas Leimanes romānu sievietes: «Neviena no Vilkaču mantniecēm nav pagemamas. Viņas gan spēj gaidīt, bet tikai tad, ja viņas var šo gaidīšanas procesu pašas kontrolēt.

Viņas valdzina ar savu vitalitāti, pašpārliecību un ticību sev. Uzdrīkstoties pārkāpt sabiedrības noliktās normas, viņas tomēr paliek šīs sabiedrības spilgtā, integrāla sastāvdaļa. Viņas sabiedrībai piešķir krāsainību un spilgumu, padarot to skaistāku un bagātāku. Vilkaču mantniecies dzīvo, pārdzīvo un izdzīvo. Viņas neaiziet no dzīves saceloties vai spītējot, bet tikai tad, kad pienāk viņu laiks. Ilonas Leimanes sievietes ceļi apzinīgi ved uz dzīvi un dzīvību.»

Indra Gubiņa izteica triju dzejnieku Dieva izpratni, ko koncentrēti varētu formulēt šādi:

«Fricis Dziesma pauž tiešu kristiešu Dieva pieņemšanu, pakļaušanos Viņam darbīgā mūžā un dzīvošanu skaidrā mierā pašam sev un apkārtnē, jo Dievs ir tas, kas visu vada, kas pieņem bez taujāšanas, tāpat kā jāpieņem viss viņa pānas, tāpat kā jāpieņem viss Viņa piešķirtais: dzīvība, prieki, bēdas, sāpes, nāve.»

Ne tā par Dievu domā Jānis Ziemeļnieks; savā īsā, trauksmainajā, opija apreibinātājā dzīvē viņš gan Dievu izmisīgi meklēja, brīžiem pat Viņam pateicās, bet biežāk savās nelaimēs vainoja Dievu. Ziemeļnieka dzejā ir galējības — dziļa ticība, lūgšana un arī apsūdzība un noraidījums.

Leonīds Breikšs mūsu dzejā ienesis saulaino gaismas Dieva jēdzienu, Dievu, kas dara mieru un apskaidro cilvēkus, ja vien tie paši grib debesīs skatīties, grib kļūt gaišāki un saulaināki.»

Valdis Zeps beigās rezumēja: «Kritika ir kritiskā stāvoklī, tāpat kā trimda pati.»

DRĀMA, TEĀTRIS UN GLEZniecība

Sidnejas latviešu teātra un Latviešu preses biedrības rīkote literārie vakari, tāpat rakstnieku dienas par savu veiksmi daudz var pateikt teātra ļaužu aktīvai daļībai. Arī RN organizētāji skatuves mākslai bija atvēlējuši vairākus cēlienus. Vispirms varēja noklausīties lentā ieskaņoto Raidāmlugu un Laimona Siliņa stāstījumu par drāmu un teātri trimdā un okupētajā Latvijā. Pārrunas varētu summēt prasībā: dodiet mums jaunas lugas.

RN programmā nebija aizmirsti arī gleznotāji un glezniecība, jo, Anšlava Egliša vārdus lietojot, daudzi rakstnieki ir abenieki — raksta un glezno. RN daļībnieku pulkā tādi bija Jānis Gorsvāns, Margarīta

Kovalevska, Maija Meirāne, Sniedze Ruņģe, Raimonds Staprāns, Margarīta Biezaite, Jūlija Rumberga, Eris Antons. RN laikā atklāja divas gleznotāju izstādes, kā arī paneldiskusijā Raimonds Staprāns, Eris Antons un Jānis Gorsvāns meklēja atbildi jautājumam vai un kā latvisko iespējams izteikt mākslā. Debates bija garas, interesantas un grūti atreferējamas, bet secinājums varētu skanēt: «Mēs nekādi nevaram atrast specifiski latvisko tēlotāja mākslā.»

Man neizprotamu iemeslu dēļ ASV un Kanadā dzīvojošie latviešu autori nav varējuši izveidot savu grāmatu apgādu, kāds ilgus gadus pastāvēja igauņiem, lietuviešiem un arī mums — Latviešu preses biedrības Austrālijas kopai, kuras apgāds izdevis 16 Austrālijas latviešu autoru grāmatas. Šī iemesla dēļ aizjūras kolēģas bija aicinājuši mani piedalīties paneldiskusijā par latviešu trimdas grāmatniecības nākotni, kurās tad atklāju mūsu apgāda «noslēpumus». Pēc ilgākām diskusijām paspīdēja saules stariņš: nolēma izveidot apgādu-kooperatīvu, kas sevišķi rūpēsies par jauno autoru un atzinības balvu saņemumu manu skriptu publicēšanu.

RNpēdējā sanāksmē pieņēma uzsaukumu, ko ar latviešu iespēstā vārda palīdzību nolēma nodot visiem latviešiem:

«Mēs apliecinām, ka joprojām esam latviešu tautas piederīgie, nemirstīgas tautas daļa un ka mēs joprojām dzīvojam un strādājam visas latviešu tautas kultūras ietvaros Latvijas brīvības atgūšanai. Mēs aicinām ikvienu trimdas literātu, kas apciemo Latviju vai kas publicējas Latvijas izdevumos, rūpīgi izvērtēt savu ticību no savas integritātes saglabāšanas un no politiski un ētiski pazīmes ticības viedokļiem.»

RN radošie garņ un dzinējspēks — LaRA valdes priekšsēdis Aivars Ruņģis ar palīgiem Jāni Gorsvānu un Fredi Launagu, kas bija izkārtējuši programmu, sagādājuši referentus, sameklējuši apmetni, saņēma kolēģu palīdzību.

Piecās kopā pavadītās dienās 60 rakstnieki, dzejnieki un literatūras draugi kļuva vienota, draudzīga kopa, kuras nākotnes darbs, bez šaubām, būs daudz labāk saskaņots un sekmīgāks. Tik ilgi, kamēr mēs domāsim, runāsim un sapņosim latviski, latviskā literatūra pastāvēs. Mūsu sirdīm visvairāk jādreb patiem manuskriptiem, kas varētu palikt neuzrakstīti.

Aleksandrs Zarigē

REDZĒTS, DZIRDĒTS, LASĪTS, IESŪTĪTS...

Raksts "Rakstnieku tikšanās" publicēts AUSTRĀLIJAS LATVIEŠA 1982. gada 6. augusta numurā. Raksta autors Austrālijas Latviešu redaktors Aleksandrs Zariņš pēc rakstnieku dienām un dziesmu svētkiem Dienvidkalifornijas Latviešu biedrības telpās satikās ar šejienes latviešiem un stāstīja par Austrālijas kultūras rosmēm. Tas, kas ASV ir dziesmu svētki, Austrālijā ir Kultūras dienas. Kultūras dienās ir arī koru koncerti, bet galvenais ir kāds teātra lieluzvedums. Austrālijas latviešiem netrūkst teātra spēlētāju arī no jaunās paaudzes, jo Austrālijas latvieši neapstājās uz vietas ar 80 gadu vecām liudām, bet meklēja jaunus ceļus un, kamēr nebija modernu latviešu lugu, eksperimentēja ar tulkojumiem. Latviešu sabiedriskie nami Austrālijā nepieder organizācijām, bet ir kooperatīvi. Aleksandrs Zariņš teica: "Tā kā visi sabiedriskie darbinieki no Vācijas aizbrauca uz Ameriku, mums bija jāiztiek bez viņiem un jādara viss pašiem."

* * *

Šad un tad Dienvidkalifornijas Amerikāņu presē parādās latviešu vārdi. Tā laikrakstā Los Angeles Times bija minēta Ilēna Liela, kas strādā pilsētas plānošanas nodaļā, bija devusi interviju laikraksta korespondentam sakarā ar vecās Boyla ģimenes mājas atvasanu.

Garāka intervija laikrakstā "Daily Signal" bija ar South Gate pilsētas galveno plānotāju Valdi Pavlovski -- kā regulēt izpriecu arkādes un elektroniskās spēles šai pilsētā.

* * *

Losandželosas laikrakstā TIMES bija arī lasāma no Šveices saņemta ziņa, ka lužerāņu baznīca Latvijā saņemusi atļauju iespiest 20000 bērnu latviešu valodā.

* * *

Kādā šejienes publikācijā iespiesta aplamība, ka "Dienvidkalifornijas Latviešu biedrība pretendē uz tiesībām pārstāvēt visu vietējo latviešu sabiedrību". Dienvidkalifornijas Latviešu biedrībai sādu pretenziju nav un nevar būt, jo ikvienam ir saprotams, ka "visu vietējo latviešu sabiedrību" nevar pārstāvēt neviena organizācija.

* * *

Mirusā Marija Belava testamenta izpildītājs piesūtījis Latviešu sabiedriskajam centram vēstuli, kurā piemin, ka Belavs nav atstājis mājniekus. Ja kāds vēlētos godināt Belava piemiņu, to varot izdarīt, nosūtot ziedojumu Pasauls Brīvo Latviešu Apvienībai. Cik zināms, Belavs savu mantu novēlējis PBLA.

P A T E I C Ī B A .

Mīļš paldies visiem, kas neganti karstajā darbīdīenā atrada iespēju nedalīties manas mātes Elzas NUKSAS izvadīšanā. Paldies mācītājam skaram Davidam Kleinbergam par dievvārdiem, Egilam Ozoliņam par mūziku, Lūcijai DAUGAVIETEI par atvadu vārdiem un dzejoļu skandējumu. Paldies visiem draugiem par gluži praktisku palīdzēšanu bērnu mīļāsta izkārtīšanā. Mamma, veca skolotāja būdama, allaž mēdzēteikt, ka pie sava zārka gribot pašas awdzētus puķu podus, bet lai ziedu auda aizietu latviešu jauniešu latviskajai izglītīšanai.

Paldies tiem, kas nesa īstus ziedus, un paldies par ziedojumiem

Līzas Nukšas piemīņai, ko pēc viņas vēlēšanās nosūtām Rietumu krasta latviešu vasaras vidusskolai KURSA: Danielam un Lucijai Agrumiem, anonīmam, Katrīnai Bērziņai, Lonijai Braunfeldei, Olafam un Sandrai Brūveriem, Guillermo Cancinos, Zentai Cīrulei, Andrim Damrozem, Artūram un Zentai Damrozēm, Jānim Daugavietim, Lūcijai Daugavietei, Antonam un Ilgai Freibergiem, Mārim Knaytam, Bob & Inez Lemmen, Arkadijam un Pērijai Ložeņiciniem, Igoram Ložeņicinam, Ilzei Ložeņicinai, Artai Ložeņicinai, Dārtai Pilmaneī, Gunāram un Inārai Reičiem, Dr. Moses & Susanne Spira, jau mūžībā aizgājušajai Lizetai Urbanai, David Vester, Līlijai Vilkaī, Vladimiram Zālem -- kopā \$545, kā arī visiem tiem, kas ziedojumus Kursai nosūtīja tiesī.

Piederīgo vārdā

Helēna Hofmane.

No mums šķīrušies

Dienvīdkalifornijas Latviešu biedrības biedri

H A R I J S B E L A V S

K Ā R L I S E R C U M S

E L Z A N U K Š A

Vieglas smiltis!

Bīletena redakcija atvairnojas lasītājiem, ka dažādu iemeslu dēļ septembra mēneša Bīletena iznākšana aizkavējās.

Atkal Portlandē

(Turpinājums)

Piektdien 2. jūlijā mums ir vairāk laika. Viens apmeklētājs gaitenī pat sūdzas: "Kas tie par dziesmu svētkiem, kur nav ko darīt!" -- bet es, atceroties dažus labus dziesmu svētkus otrā krastā, kur dienas bija tik pārslogotas ar sarīkojumiem, ka nopirktās biļetes palika kabatās neizmantotas, jo nejaudājām visur izskriet, tagad tikai priecīgi saberžu rokas, jo nu varēs mierīgi un nesteidzīgi satīties ar paziņām un varbūt pat mazliet apkārtni apskatīt.

Pirmā tikšanās 9:00 no rīta - brokastis ar senu bēgļu nomettes laiku draugu vēl no padsmiņnieku gadiem un viņa sarmanto jauno kundzi, amerikānieti. Izruņājamies par mūsu dzīvēm un noņikumiem kopš pēdējās tikšanās, ko kurš esam paveikusi vai nepaveikusi, u.t.t. Neko skaļi neteikdama, visu laiku pie sevis brīnos: pirmā sieva viņam bija latviete, kas nevēlējās ar vīru latviski pat runāt; šī amerikāniete dzied līdz latviešu kori, iegādājusies Rucavas tērpu, un ātri smācījusies nepieciešamākās frazes latviski. Kāda ironija!

Uz bērnu rītu neaizeju. Un vēlāk zēl. Esot bijis labs. Kriksa krusttēvs Jānis Širmanis ticies ar bērniem. Pat Širmanis gan nopūtās, ka neesot bijis kontaktā ar bērniem, bet skatītāji apgalvoja, ka bērnu rīts esot bijis ļoti interesants. (Es pa to laiku aizsoļoju uz vēstures un mākslas muzejiem, kas atradās ērtā attālumā no Mariota viesnīcas).

Uz solistu koncertu vēlā pēcpusdienā vēl palaimējas dabūt ieejas biļeti - pasā beidzamajā rindā, bet biļete kabatā tomēr. Citiem, kas laikā neattapās, tā nelaimējās. Kāds paziņa, kas Olgu Griķi vēl no seniem laikiem pazīst, tik cītīgi meklē biļeti, grib izraut kaut no pazemes, kaut par nez' kādu cenu pirkt, ka es iežēlojos un beigās apsolu pusi savas biļetes, sak' viens klausīsies vienu pusi koncerta, otrs otru, jo Griķe dzied abās daļās. Tacu bezbiļetnieku un gribētāju bija tik daudz, ka viņiem ļāva sastāties vaļējās durvīs vai satupties uz pakāpieniem, un viņi svaigā gaisā vēl labāk noklausījās nekā mes savā pēdējā rindā pie griestiem sviēdrus' slaucīdami.

Pirmajā solistu koncerta daļā baritons Kārlis Grīnbergs no austrumu krasta dzied Andreja Jansona komponēto Orfeja dziesmu (Valdas Dreimanes atdzejojums), pats komponists dirigē instrumentālo ansambli. Viņš liekas labākā kārtībā, bet es kaut kā nevaru iesilt un iejusties sajā gabalā, un kad beigās solists klanās, komponistu --taču galveno sajā reizē! -- atstājis kaut kur aizmugurē, es pat noskaišos. Mezosoprāns Olga Griķe no Kanādas (ak viņa ir tā skaistā tumšmate, kurās istaba ir tieši pretī manējai Mariotai!) dzied tautas dziesmas. Klausoties "Spīdēj' manis vainadzis", man kļūst ļoti skumji: so dziesmu dzirdot, vienmēr atcerēšos Ainu Lūsi... Olgas Griķes un Kārļa Grīnberga dueti - tautas dziesmas, "Garūtas Put, vējiņi" un Ķepīša "Tālu skrēja cielaviņa". Andrejs Jansons Brigitas Ritmanes pavadījumā spēlē Jāņa Mediņa svītu obojai un klavierēm. Tad nāk 2 x 2 izlases koris. Anitas Kuprīsas "Šodien klusums iestājies" (Pāvila Johansona vārdi) un Imanta Ramiņa "Jūrai" (pazīstamie Skaļbes vārdi) -

"Brīvības nesēja, jūra, ...

Domāju, stāvēdams krastā:
Ko lai dzimtenei dotu? ... "

Abi pirmatskaņojumi, abas dziesmas godalgotas IX Rietumu krasta dziesmu svētku koru oriģināldziesmu konkursā. Dirģē Vizma Maksiņa un Anita Kupriša. Zossāda uzmetas klausoties. Efektīga vieta "Sodien klusums iestājies" beigās, kur visas puīšu balsis nāk iekšā - "Viens otru gribējām, viens otru ieguvām, Bet sodien klusums iestājies."

Kādreiz agrāk pukojos - kāpēc 2 x 2-nieki var to, ko mūsu pārējie kori nevar, bet tagad saprotu: 2 x 2 izlases kori ir daudz jauniešu, kas ar mūziku nodarbojas arī ārpus kora, un tādu kori ir daudz vieglāk noslīpēt divu nedēļu intensīvā darbā nekā parastos korus, kur dziedātāji labi ja vienu reizi nedēļa atnāk uz mēģinājumiem, bet ne reti tikai šad un tad vai pat tikai uz dziesmu svētku koncertu...

Otrajā daļā Griķes un Grīnberga dziedāšana atkal silda sirdis. Pārsteidz un iepriecina Lolitas Ritmanes pirmatskaņojums "Vai sapnis" ar Zinaidas Lazdas tekstu. -- Kas dīda jaunu mūsdienu meiteni izvēlēties kompozīcijai dzejoli, ko radījusi gan ļoti latviska dzejniece bet pirms apm. 40 gadiem?

"Un atkal gaisma aust; tā aiztek laiks,
Un tu, un tu?
Vai tu tik sapnis vien, vai sapnis maigs
Par mūžību?"

Žilinska (Grota vārdi) dziesmu "Cimdu pāris" dzirdot atkal kļūst skumji - jādama par Adolfu Kaktiņu toreiz pirmajos Amerikas gados te Kalifornijā, 1950-o gadu sākumā. Bet kas saka, ka skatuves mākslinieks mirst ar aiziešanu no skatuves (pretēji tēlotājas mākslas kalpiem, kuŗu gleznas vai skulptūras dzīvo savu dzīvi tālāk)? --Ja kāda dziesma, deĶa, aktiera tēlojums skatītājam vai klausītājam vēl ilgi "staigā pakaļ", tad tāds mākslinieks dzīvo daudz ilgāk par saktuves sniegumu un ziediem uz viņa zārka. Vismaz tik ilgi, kāmer cilvēki, kuŗi zālē viņa priekšnesumu pārdzīvoja un atceras, ir dzīvi. Ak, un vēl ilgāk - sodien taču ir tehniski veidi, kā iemūzināt sniegumu uz skatuves.

Mūsu pašu Solaris izvēlēja ļoti "cauraugušu" programmu - no Andreja Jurjāna (viņa 125. dzimšanas dienu atzīmējot) līdz mūsdienu dzīvajiem komponistiem - Paulam Dambim, Lolitai Ritmanei, Viktoram Baštikam, kuŗa "Dzimtene un vēja kokle ar Skālbies vārdiem" arī godalgots pirmatskaņojums šajos dziesmu svētkos.

"Tur zālē klusi tiktos galvu likt
Un sapņojot dzimtenes debesīs tikt,
Atvērtās dzimtenes debesīs tikt..."

Kad pēc dziesmu svētkiem dzejniece Maija Meirāne no Bostonas man jautāja: "...bet saki, kuŗš sarīkojums vai piedzīvojums šajos dziesmu svētkos tev bija tāds, kas tavu dvēseli skālo pat no sāniem..."--(A? Tad ta' teiciens!) Man bez domāšanas bija jāsaka: "Solistu koncerts!"

Bet kabatā ir biļete arī uz nākošo šīsdienas sarīkojumu "Tu esi Portlāndē, mans draugs" jau 10:00 vakarā. No tiem, kas iepriekšējā vakarā to noskatījās, netieku nepavisam gudra - vieni ceļ, otri peļ. Jāredz vien savām acīm, lai spriestu. "Tur gaismas atliku likām, tev noteikti jāuzfotografē arī", man vēl piekrodina. Aizeju. Apsēžos pirmajā rindā ar savu aparātu. Ak vai, gaismas jau nu būtu diezgan, bet melna aizmugure un melni tērpi... Uzfotografēju dažas itin kā gaisā pakārtas galvas un rokas, bet nu vismaz programmu noskatos reiz kā uz delnas. Redzu, cik drosmīgi aktieŗi laipo pa ļodzīgajiem dēļiem ātri saslietajā skatuvē, kā

noturas neklupuši, kad kājas aizķeras. No pieciem programmā minētajiem Austālijas aktieriem uz skatuves tikai četri. Pavadītājs nemaz nav minēts programā, bet izskatās tāds kā nez' kur redzēts un spēlē tik ērti un nepiespiesti, ka prieks klausītīš (liekas - brīvākais un bezbēdīgākais šajā vakarā). Izrādās - pasu portlandietis jaunais ērgelnieks Kārlis Jurisons, ko garīgajā koncertā dziedājam. Tagad rauj vaļā populārā grāvējus tā, it kā neko citu savā mūžā nebūtu spēlējis. Ruta Osīņa, Lija Veikina, Uldis Siliņš un Juris Zemītis cīnās, kā varēdami, taču sasteigtas un ne pārāk samēģinātas programmas iespaids. Šis un tas tomēr uzjautrina -- Lijas Veikinas parodija par Larisu (vajadzēja vēl tumšas matu saknes iekrāsot sarkanajā parūkā, tad būtu kā pie mums Losā) un Jura Zemīša Hamleta rīmējums. Visumā - nav jau slikti, bet sevišķi labi arī ne. Aizeju no šī sarīkojuma tāda kā īsti nepāedusi no galda piecēlusies...

Atpakaļ savā Mariota istabā. Apdomājos - vēl tikai mazliet pāri pusnaktij - ir dziesmu svētki, un "es nenācu šai vietā(i) savu miegu izgulēt(i)" - uzkaņu aparātu kaklā, ielieku kabatā lieku gaismas jūtīgu filmu, istabas aģslēgu, pāris dolārus, un dodos pētīt, kas vēl te šonakt latviešu okupētajā viesnīcā notiek. Galvenajā vestibilā netālu no bārā liels bars dzied - apmēram tā, kā San Francisco dziesmu svētkos šim nolūkam specialajā istabā: sanākuši gan jauni, gan veci, gan visas ģimenes un dzied, dzied, dzied. (Tikai šeit ne kā San Francisco, šeit staigā apkārt patramīgi šovakara dežurējošie viesnīcas administrātori un gudro, kā nu ar godu visu šo baru nodzīt lejā pašā apakšējā pagraba stāvā...). Acīgi pētu visu, kas te notiek. Patiesībā dziedāšana izglaušas tīri tāda kā organizēta un skan gluži labi, vienmēr ir kāds, kas uzšāk jaunu dziesmu, tā nav nekāda dzērāju bļautīšanās (piedzērušu arī te neredzu, ja tādi ir, tad varbūt istabās, jo te lejā sanākuši tādi, kam gribas būt latviešu barā un dziedāt).

Noslīdu tāvu zemāk kur dienā informācijas galds un lielā zāle. Gaiteņos bariņos stāv cilvēki un runā. Iebāzu galvu lielajā zālē un izbrīnā palieku stāvam: tur notiek divi tautas deju mēģinājumi, 1:00 no rīta!!! Kaktā tuvāk pie durvīm stāv Silvija Zemjāne un plaukstas ritmā sisdama trallina "Stūru stūriem tēvu zeme" meldiju:

"Tram tarantam, tam tarantam,

Tam tarantam, tam, tam, tam"

un mūsu Pērkonītis - liekas pat pilnā sastāvā (ak tā, viena puīša laikam trūkst) lec un mēģina ar lielu nopietnību. Kāpēr viesnīcas darbinieki pārstumda krēslus un uztīra paklājus nākosās dienas sarīkojumiem, pretējā stūrī mēģina Toronto Dizdancis. Tiem jau smalkāka mūzika par mūsu Silvijas trallināšanu, tiem skaņu lentas aparāts, un Zigiš Miežītis skaļi komandē līdzināšanos un griesanos: "Di-bens uz iek-su! Se-ja uz priek-su! Di-bens uz iek-su! Se-ja uz priek-su!"

Tautas deju mēģinājums vienos no rīta, un vēl tik intensīvs un nopietns!! Nu ja, kuriem vienmēr vairāk mēģinājumu iznāk nekā dejotājiem, kaut arī tautas deju sarīkojumi dziesmu svētkos lielu lielos ļažu barus pulcina. Dejotājiem parasti viens sasteigts ģenerālmēģinājums. Visu cienību divām deju kopām, kas jūta atbildību pret skatītājiem un tomēr atrada laiku vēl vienam mēģinājumam. Rīt, sestdien, iesim skatīties viņus!

(Turpmāk vēl)

Helēna Hofmane

N A M A Z I Ņ A S

NAMA PIEBŪVE

Pēc kontraktora līgumā paredzēto darbu nobeigšanas ir sākusies elektriskās iekārtas un klimatizēšanas ierīču plānošana nama piebūvei. Elektriskās iekārtas plānus gatavo A. Švarcs, un klimatizēšanas jautājumos esam lūgusi ieteikumus un izmaksas aplēsi no Šēfera firmas. Starplaikā arhitekts A. Damroze ir pabeidzis rampas detaļu plānus, un daļa no šīs rampas būves ir jau paveikta pašu spēkiem.

K. Kalējs

BĪFSTĒKU PIKNIKS

Latviešu nama pārvaldes rīkotais gadskārtējais bīfstēku pikniks, kas šogad notika Cilņu ģimenes dārzā, izdevās ļoti labi: pāri par 150 dalībnieki iegādājās ieejas biļetes, un vairāki atbalstītāji, kas nevarēja ierasties sarīkojumā, iesūtīja savus ieejas maksas ziedojumus.

Gan atvaļinājumu, gan arī dažu darbinieku lielās darba slodzes dēļ, ko radīja neparedzēti notikumi, neesam paspējuši sakopot pilnīgu darbinieku sarakstu, lai to varētu publicēt vēl šīnī Informācijas Biļetenā. Piknika darbinieku sarakstu sagatavosim nākošā mēneša biļetenam. Pieminams ir tomēr, ka, piknikam beidzoties vēlajā vakara stundā, šoreiz bija krietni vairāk palīgu nekā iepriekšējos gados. Sirsnīgs paldies ikvienam darbiniekam un darbiniecei, kā arī visiem sarīkojuma apmeklētājiem par atsaucību. Vislielākais nama pārvaldes paldies tomēr pienākas visai Cilņu ģimenei par viesmīlību un palīdzību sarīkojuma izkārtosānā.

Latviešu nama pārvalde

BIEDRU MAKSAS, ZIEDOJUMI UN TALCINIEKI

Ziedojumus nama piebūves darbu turpināšanai ir nodevuši D. Agrums \$250.- un L. Agrums \$250.-. Šai pašai vajadzībai pēc ziedotāju V. un E. Aizkalnu norādījuma ir izlietojams arī viņu ziedojums, kas publicēts iepriekšējā mēneša biļetenā. E. Aizkalne ir dāvājusi Latviešu nama arī dažādu inventāru.

Ziedojumus vai biedru maksas Latviešu namam iepriekšējā mēnesī ir iemaksājušas E. Rozena \$50.- un Z. Cīrule \$50.-.

Nama būvdarbos vēl ir pieteikušies talcinieki Carr un H. Līcis. Pēdējais ir jau vairākas sestdienas piedalījies dažādos darbos un atvedis arī rampas būvei vajadzīgos materiālus.

Sirsnīgs paldies visiem ziedotājiem un talciniekiem.

Kārlis Kalējs,
Latv. nama pārvaldes priekšsēdis

TRĪSREIZTRĪS PĪRMREIZĪBA RIETUMU KRĀSTĀ

"Ikviens cēla, augsta dziņa
No sīkas saknes izaug viņa."

Tā mēs gadu desmitiem ilgi esam dziedājuši latviešu skolā. Tie ir aizkustinoši un patiesi vārdi. Šāda sīka sakne ir arī radusies TRĪSREIZTRĪS nometnei Rietumkrastā. Tā sākās no idejas, kas daudz straujāk un spēcīgāk izauga vidienā, Gagezerā, kur šovasar jau otro reizi pulcējas pāri par simts dalībnieku. Mums, Rietumkrastā, dēļ mūsu izklaidētības un mazāka latviešu skaita, visi projekti un pasākumi nāk lēnāk un grūtāk. Bet, kad tie nāk, tad ar entuziasmu un apņēmību. Mūsu TRĪSREIZTRĪS šogad ir tikai ap 30 pilna laika dalībnieku, bet, kopā ar vadītājiem, lektoriem un daļēja laika dalībniekiem - pie 50. Par šo skaitli nevar nemaz sūdzēties.

TRĪSREIZTRĪS idejas laiks bija sen jau pienācis. Kā Ojārs Cēle minēja savā nometnes otrās dienas referātā, mēs latvieši, strākam vai vēlāk, atrodam atrisinājumu visām mūsu problēmām. Kādreiz tas notiek stipri vēlāk, bet gluži par vēlu nav nekad.

Cik daudzus gadus bērnu nometnē ir kļīduši apkārt vairāki desmiti vecāku, pa reizi nodibinot sev spontānas nodarbības, gan mācot viens otram aust un šūt, izveidojot sporta un vingrošanas komandas, lasot dzejoļus, apmainoties receptēm, un vēlās vakara stundās, klusi un pabailīgi, lai netraucētu bērnus nometnotājus, verot valā dziesmu pūru. Cik daudzās reizēs neatskanēja doma - mums vajadzētu regulāras nodarbības, vajadzētu uzāicināt kādu lektoru, speciālistu, vajadzētu norganizēt pārrunas, saaicināt visus kopā! Bet viss turpinājās pašplūsmes ceļā, citu gadu auglīgāk, interesantāk, citu gadu švakāk, apātiskāk.

Mū beidzot esam atraduši atrisinājumu. Devīnās dažādās ievirzēs, visur, kur cilvēks iegriežas, lej tikpat kā ar karoti iekšā. Tur cep un vāra, tur notiek pārrunas par ģimenes un bērnu audzināšanas jautājumiem, citur nodarbojas ar drāmu un iestudē teātra uzvedumus, vēl citur lekcijas un pārrunas par latviešu valodas jautājumiem, tālāk pārrunā literatūru un dzeju, cilā politiskus jautājumus, iedziļinās mūsu folklorā, tad atkal klausās par mākslu un daļamatniecību un paši darbojas līdzī, bet katru dienu vislielākais pulks pulcējas uz dziedāšanu, un šo grupu jau var saukt par respektējamu minikori. Vēl bez tam, pēcpusdienās notiek vieslektoru referāti, pievakarē tautas dejas, tad vakara programmas. Un kad viss tas ir cauri, cilvēkiem vēl nav miera, viņi vēl grib būt kopā, padziedēt, parunāties. Kādreiz gaisma nav vairs tālu, kad pēdējie stāvi klusu aizčāpo uz savām naktsmitnēm. "Es nenācu šai vietā savu miegu izgulēt...".

"Camp Campbell" nometnē jau astoņus gadus pulcējas mūsu bērni savai nometnei. Arī šogad viņi tur ir, bet viņiem piediedrojušies trīsreiztrīsnieki. Abu nometņu plānus sākot, brīžiem bija bažas, vai abas grupas nemaisīsies viena otrai pa kājām, vai neradīsies kādi konflikti, vai viena vai otra puse neuzstāsies par savām teritoriālām tiesībām. Ir iznācis tieši otrādi: abas grupas viena otru papildina. Vispirms jau, neviens nevarēja paredzēt, ka šogad nometnē būs tik maz bērnu - tikai ap 30 - mazākais skaits kāds ir

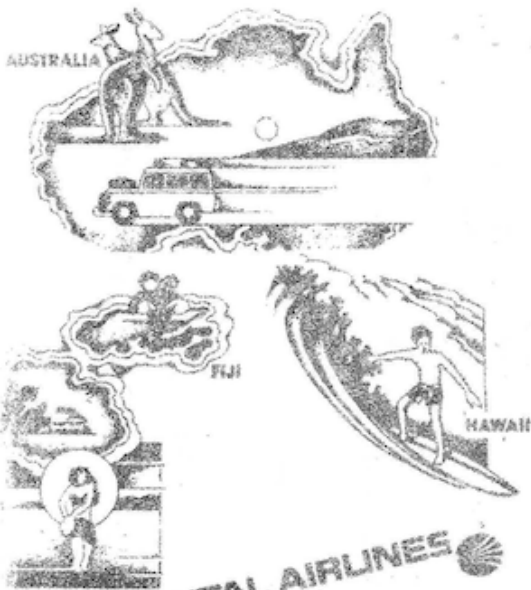
bijis pēdējos 10 gados. Šī grupiņa pa reizei justos vientulīga, šīcīpa viena pati. Bet tagad, pie karoga, pie ugunskura, pie rotālām - ar dziesmām un idejām bērņus atbalsta pieaugušo spēcīgās balsis, pieredze nometņu izdarībās. Bērņi dzird visrīņķī latviešu valodu, dziesmas, mūziku, redz cilvēkus nopietnā darbē un noraugas pieaugušo asprātībās. Bērņu grupu vadītāji - jaunieši - nāk pie pieaugušajiem pēc padomiem kā vienu vai otru vārdu rakstīt latviski nometnes avīzei, aizņemties kādu mantu vai drēbes gabalu uzvedumam. Un pieaugušie savukārt neļūtas izolēti, norobežoti savē paaudzē. Jau pats trīsreiztrīsnieku dalībnieku kodols ietver daudzās paaudzēs. Lai gan nevienam dzimšanas gadus neprasa, izskatas, ka jaunākie ir vēlos padsmītos, bet vecākie dažī jau pāri par 70. Dažiem pašiem ir bērņi nometnē, gan kā vadītāji, gan grupu dalībnieki, gan pavisam maziņi, kas tinas ap kājām un prasa nepārtrauktu uzraudzību. Bet plašākā nozīmē, šie bērņi ir mums visiem - mūsu latviešu bērņi. No visiem viedokļiem skatoties, bērņu un TRĪSREIZTRĪS nometnes apvienošana šogad ir izvērtusies par visu problēmu laimīgu atrisinājumu.

TRĪSREIZTRĪS sākās sestdien, 14. augustā ar nometnes vadītāja Ivara Mičūļa pārdomu pilno uzrunu. Darba apstākļu dēļ pašam Mičūlim nākamās dienās vakarā bija jābrauc prom, toties viņa vietā palika Nora Mičule, bet uz nedēļas beigām pats atkal bija atpakaļ. Arī finanses kārtot tikai uz mazu brīdi ieradās Indulis Tupesis, bet pēc dažām dienām jau bija kļāt administrātors Edvīns Adītājs, un ik pa pārvakariem parādījās viņa palīgs Juris Petričeks veikt lielākus un mazākus uzdevumus. Paredzētais nometnes saimnieks Jānis Taube aizsaukts uz Saudi Arābiju, bet arī šeit nebija vakums, jo saimniekošanas pienākumus par visiem, smeloties no daudzu gadu pieredzes, izveicīgi kārtoja bērņu nometnes saimiece Dace Taube; pat tik izveicīgi, ka pēdējā brīža ciemiņiem, kas bija aizmīrsuši pieteikties uz vakariņām, vieta pie galdā tomēr bija uzklāta, jo Dace teica: "Es redzēju, ka tu te esi un pieņemu, ka gribēsi arī ēst." TRĪSREIZTRĪS reklāmas daļas vadītāja Māra Celle, kurai mājas tikai 40 minūšu braucienā no nometnes, šaudījās iekšā, ārā (faktiski - pa kalnu augšā, lejā). Nometnes izsludināšana jau sen beigusies, bet, nevarēdama apslēpēt savu žurnālista instinktu, viņa uapēmās noorganizēt šo avīzīti, tādēļ bija jātur acis un ausis vaļē. M. Celle izveidoja reportieru tīklu no tikpat kā visiem TRĪSREIZTRĪS dalībniekiem, tādēļ lielā daļā šīs avīzītes ir pašu nometņotāju gara auglis. Ar lielu entuziasmu nometnē darbojās vakara programmu koordinētāja Guna Simone.

Reiz nometne iegāja regulārās slīdēs, vislielāko nastu iznesa ieviržu vadītāji: Ieva Bluke, Andris Trapāns, Gvido Augusts, Daira Cilne, Jānis Tupesis, Māra Trapāne, Izabella Osīte, Nora Mičule un Rita Petričeka. Tiem arī tika uzdots vienam otru intervēt, un šī pasākuma rezultātus varat lasīt tālākās lappusēs.

Pirmās TRĪSREIZTRĪS nometnes Rietumkrastē saknīte nu ir iedēs-tīta. Par tās nozīmi, tās stiprumu vai vājībām, lai pauž paši dalībnieki. Šī bija maza, bet dūšīga grupiņa, kas darbojās sīkstī un priecājās no sirds, ticībā, ka citu gadu TRĪSREIZTRĪS, vai nu tā notiks šeit, jaunajā Kursā, vai kur citur, laidīs vēl dziļākas saknes un pulcinās vēl lielāku dalībnieku skaitu.

Māra Celle

CONTINENTAL AIRLINES
1982.

DAY-BY-DAY ITINERARY.

THU. DEC. 16. Lv. HOME CITY FOR HAWAII. UPON ARR. IN HONOLULU YOU WILL BE GREETED WITH A LEI & BIG KISS, THEN TRANSFERRED TO YOUR HOTEL OUTRIGGER EAST. BALANCE OF DAY FREE.

OPTIONAL - EARLIER ARR. AT EXTRA HOTEL CHARGE.
FRI. DEC. 17. MORNING FREE AT LEISURE. AFTERNOON TRIP TO LAIE FOR VISIT POLYNESIAN CULTURAL CENTER. ENJOY A POLYNESIAN STYLE DINNER & ATTEND THE SHOW.

SAT. DEC. 18. FREE AT LEISURE. APPROX. 22:00 YOU WILL BE TRANSFERRED TO THE AIRPORT.

SUN. DEC. 19. AT 0:01 AM. Lv. BY CONTINENTAL AIRLINE # 001 TO FIJI ISLAND.

MON. DEC. 20. ARR. 4:10 AM. AT NADI - FIJI. YOU WILL BE GREETED WITH A LEI & BIG KISS. THEN TRANSFERRED TO YOUR FIJI HOTEL. BALANCE OF DAY FREE.

TUE. DEC. 21. FREE AT LEISURE.

WED. DEC. 22. FREE AT LEISURE.
THU. DEC. 23. TRANSFER TO AIRPORT APPROX. 4:00AM. FOR FLIGHT TO SYDNEY-AUSTRALIA. Lv. 5:15 AM. BY CONTINENTAL AIRLINE # 001. ARR. SYDNEY @ 7:50 AM.

TOUR TERMINATES AT SYDNEY AIRPORT.

*OPTIONAL:
* FLIGHT TO CANBERRA-AUSTRALIA CAPITAL FOR ATTENDING 32nd. AUSTRALIAN LATVIAN ARTS FESTIVAL FROM DEC. 27th. --- DEC. 31st.
* 1982. HOTEL ACCOMMODATIONS- OPTIONAL -
* " GOWRIE HOTEL " Northbourne Ave., BRAD-
* DON A.C.T.

RETURN FLIGHT FROM SYDNEY, AUSTRALIA-
FRI. JAN. 7.'83. Lv. SYDNEY 1:00 PM. BY CONTINENTAL AIRLINE # 002. ARR. HONOLULU @ 5:35 AM.

OPTIONAL: Lv. HONOLULU FOR HOME CITY. OPEN RETURN FROM SYDNEY. FREE STOPOVER. MAX. STAY ONE YEAR. HAWAIIAN EXTENSION.

- *****
WE SELL:
1. "SEE AUSTRALIA AIRFARES", @ 30% DISCOUNT ON E-JET AIR TRAVEL WITHIN AUSTRALIA. TRAVEL MUST EXCEED 1000 KIL. BETWEEN ANY TWO OR MORE POINTS.
 2. AUSTRALPASS-RAILWAYS PROVIDES VISITOR WITH UNLIMITED RAIL TRAVEL @
14 DAYS - AUSTR.\$ 200-
21 DAYS - AUSTR.\$ 250-
30 DAYS - AUSTR.\$ 320-
 3. EAGLEPASS-COACH TRAVEL @
14 DAYS - AUSTR.\$ 140-
21 DAYS - AUSTR.\$ 190-
30 DAYS - AUSTR.\$ 265-

ALL TICKETS AVAILABLE ONLY OUTSIDE AUSTRALIA.

YOUR PRICE: FROM HONOLULU/HONOLULU, INCLUDES R/T AIR TICKET TO SYDNEY via FIJI. TWIN BEDDED ROOMS WITH BATH IN FIRST CLASS HOTELS IN HONOLULU & FIJI. POLYNESIAN TOUR, DINNER & SHOW. FREE AUSTR. VISA & FLOWER LEI GREETING. DOUBLE OCCUPANCY.

CHILDREN UNDER TWELVE OF AGE WILL BE CHARGED 2/3 OF ADULT AIR FARE AND \$ 125.- FOR LAND ARRANGEMENTS.

SINGLE ROOM AT SUPPLEMENT CHARGE \$ 175.-

WE WILL ARRANGE YOUR FLIGHT FROM HOME CITY TO HONOLULU

\$1475.

BOOK EARLY. SEATS ARE LIMITED.

ALL TOUR COSTS & AIR FARES ARE BASED UPON TARIFF EXCHANGE LEVELS & FUEL COSTS IN EFFECT AS OF JAN. 15th. 1982 AND ARE SUBJECT TO CHANGE.

NOT INCLUDED: PASPORT. FOREIGN AIRPORT LANDING AND EMBARKATING TAXES WHERE APPLICABLE. GRATITUDES FOR SPECIAL SERVICES SUCH AS ROOM SERVICE & TIPS TO GUIDES AND / OR DRIVERS.

KULTŪRAS DIENU NORISE:

- 27. DEC. ATKLĀŠANA & DIEVKALPOJUMS. IZSTĀDES ATKLĀŠANA TEĀTRIS.
- 28. DEC. TEĀTRIS / ne atkārtojums / LATVJU MUZIKAS KONCERTS.
- 29. DEC. TAUTAS DEJAS.
- 30. DEC. KOPKORA KONCERTS.
- 31. DEC. RAIBAIS SAĪSTS SVĒTKU BALLE!

CANCELLATION FEE:

IF YOU CANCEL AFTER DEPOSIT, A \$35.- WILL NOT BE REFUNDED- TO COVER ADMINISTRATION FEE. IF YOU CANCEL LESS THAN 90 DAYS, \$ 75.- WILL NOT BE REFUNDED. IF- 60 DAYS OF DEPARTURE 25% OF THE TOUR COSTS PLUS \$ 75.- FOR ALL WRITTEN AIR TICKETS, THE CANCELLATION PENALTY IS APPROX 30%.

RESERVATIONS WILL BE CONFIRMED ONLY UPON RECEIPT BY BALTIC TRAVEL & TOURS, INC. OF A SIGNED APPLICATION WITH DEPOSIT OF US\$ 250.- PER PERSON.

Make check payable to:
BALTIC TRAVEL & TOURS, INC.

FINAL PAYMENT IS DUE 9 WEEKS BEFORE DEPARTURE, AFTER THAT LATE CHARGE.

BALTIC TRAVEL & TOURS, INC.
P.O. BOX #98794
DES MOINES BR., SEATTLE, WA 98188-1728
Phone: (206) 824-6612

LATVIEŠU CEĻOJUMU BIROJA---20. DARBĪBAS GADU JUBILEJAS LIDOJUMI:
CEĻOJUMI UZ LATVIJU - Dažādu ilgumu grupu lidojumi, visu gadu, tieši no

Seattle, Los Angeles, Montreal & New York.

ANSTRĀLIJAS LIDOJUMS 19. decembrī, ar NEIEROBEŽOTU uzturēšanos. Grupa sā-
mūlējās HONOLULU 16. decembrī un izlido 19. de-
cembrī via Fiji. Cena sākot ar US\$ 1450.-. Cenāt
Viesnīca Honolulu /3 naktis/, Fiji / 2 naktis/, visi
transporti un lidojums.

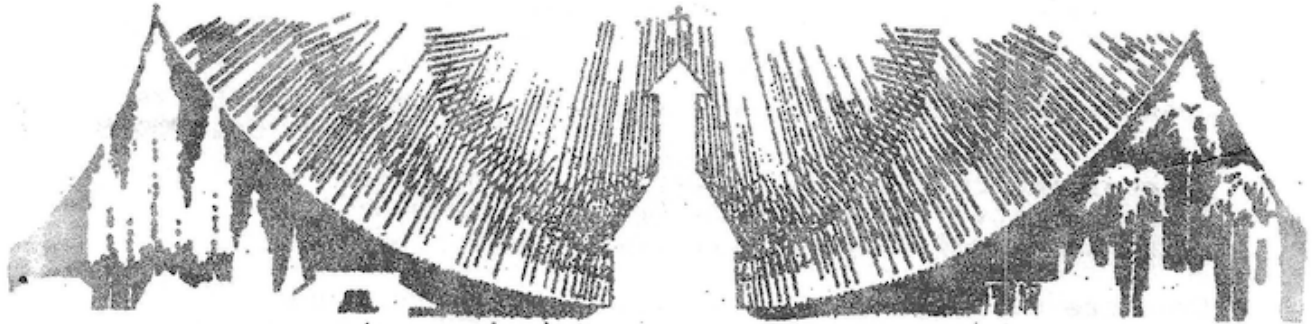
** PIETEIKŠANAS līdž S.G. 10. augustam

PIETEIKŠANĀS NEKAVĒJOTIES PIE:

Baltic Travel & Tours, INC.
P.O. BOX # 98794
Des Moines Br., Seattle WA 98188-1728

Phone: (206) 824-6612

1982.g. sept X

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES

VĒSTNESIS

Latviešu draudzes dievnams un zāle—

1927 Riverside Drive, Los Angeles, Ca. 90039. Tālrunis 664-9411

Draudzes mācītājs Elmārs Caune, Lic. theol.

3325 Wood Terrace, Los Angeles, Ca. 90027. Tālrunis 662-3030

Pieņem bārnīcā otrdienās un piektdienās no plkst. 7 līdz 9 vakarū.

Pāreja laikā pēc vienošanās pa tālruni.

Draudzes vikārs Ed. Lamberts, Fresno, Ca. Tāl. 209-BA-76471

Draudzes baznīca 1927 Riverside Drive
 Los Angeles, Ca. 90039
 Tālrunis kancelejā 664-9411
 Tālrunis Latviešu namā 669-9027
 Tālrunis ēdamzālē 669-9620
 Draudzes mācītājs Elmārs Caune
 3325 Wood Terrace
 Los Angeles, Ca. 90027
 Tālrunis mācītāja mājā 662-3030
 Draudzes priekšnieks Daniels Agrums
 250 S. Carondelet St.
 Los Angeles, Ca. 90057
 Tālrunis 384-0453
 Draudzes kasieris Ilmārs Kersels
 7809 W. 79th St.
 Playa Del Rey, Ca. 90291
 Tālrunis 823-3905
 Dāmu komitejas priekšniece Māra Rozentals
 30028 Knoll View
 Rancho Palos Verdes
 Ca. 90274
 Tālrunis 832-6643
 Draudzes vikars Māc. Eduards Lamberts
 1240 E. Princeton Ave.
 Fresno, Ca. 93704
 Tālrunis 209-BA-7-6471

Mācītājs sastopams baznīcā:

otrdienās no plkst. 19.00 - 21.00 un
 ceturtdienās no plkst. 10.00 - 13.00
 Pārējā laikā pēc vienošanās pa tālruni.

SEPTEMBRIS 1982.

DIEVKALPOJUMI - SEPTEMBRI:

- 5.septembrī - plkst.11.00 Dievkalpojums.
12.septembrī - plkst.14.00 Dievkalpojums San Diego latviešu draudzē 3990 Park Blvd. Pēc tam kafijas galds. Māc. E.Caune.
19.septembrī - plkst.11.00 Dievkalpojums.Pensionāru sanāksme.
26.septembrī - plkst.11.00 Dievkalpojums.

DIEVKALPOJUMI - OKTOBRI:

- 3.oktobrī - plkst.11.00 Pļaujas svētki ar dievgaldu.Pēc tam draudzes zālē Pļaujas svētku sarīkojums.Brīvmāksl. Rita Pētersons sniegs ziņojumu un pārskatu par draudžu dienām Katskiļos,papildinot slaidītēm un skaņu lentām. Dāmu komitejas klāts kafijas galds.
10.oktobrī - plkst.14.00 Pļaujas svētki ar dievgaldu San Diego latviešu draudzē,3990 Park Blvd.Māc.E.Caune.
17.oktobrī - plkst.11.00 Dievkalpojums.Pensionāru sanāksme.
23.oktobrī - DRAUDZES BAZARS - plkst.19.00.
24.oktobrī - Bībeles stunda - " 11.00.
31.oktobrī - plkst.11.00 Ticības atjaunošanas svētki,Solists.

Bībeles stunda.

Sekojošā agrāko gadu parašai, karsto vasaras mēnešu rītos dievkalpojuma laikā māc. Elmārs Caune vada Bībeles stundas. Ņemot vērā ka stundu dalībnieki nevar tās apmeklēt regulāri, šī gada stundu temats ir īsās t.s. "mazo praviešu" grāmatas, ko katru var izņemt vienas stundas laikā. Š.g. 1.augustā apskatīja kontroversālo pravieša Jonas grāmatu. Stundu ilgai lekcijai sekoja 3/4 st.garas debates un diskusijas, kas liecināja par dziļo interesi visu klausītāju starpā. Nākošā Bībeles stunda 22.augustā un pēc tam sekojošā draudzes bazāram - 24. X.

Jauns ierosinājums.

Mūsu draudzē ir rinda jaunu latviešu ģimeņu, kas šeit iesvētīti, laulāti un kuru bērni kristīti. Lielo attālumu pēc no dievnama šīs ģimenes nevar nākt regulāri dievnamā. Tomēr šīs ģimenes vēlas kopā ar maziem bērniem vismaz vienu reizi mēnesī nākt dievnamā un lūdz mācītāju noorganizēt vienu reizi mēnesī dievkalpojuma laikā bērnu dārzu. Draudzes valde šim ierosinājumam piekrita un nozīmēja komisiju: zobārstu Ansi Blāķi, mācītāju Elmāru Cauni, advokātu Jāni Lejnīku un ārstu Jāni Zemjāni šī uzdevuma veikšanai.

GATAVOSIMIES VISI DRAUDZES RUDENS SVETKIEM

Tradicionālā bazārā

1982.g.23.oktobrī plkst.19.00

Latviešu namā, 1955 Riverside Dr.

Losandželosā.

Visiem svētku apmeklētājiem divi pārsteigumi svētku programmā:

1. Pilnu teātra programmu sniegs San Francisko amatieru teātra trupa Dr. Gunas Simonas vadībā:
 - a/ Sudrabkāzas, Ulža Silīņa komēdija vienā cēlienā.
 - b/ Jautrs skečs, Ulža Silīņa.
2. Otrs pārsteigums svētku programmā būs deju mūzika mūsu draudzes darbinieku kapeles izpildījumā. Bazārā būs šīs kapeles pirmā publiskā uzstāšanās, resp. "uguns kristības".

Bazāra programmā kā parasti:

- 1/ lielo mantu lotereja
- 2/ mazo mantu lotereja
- 3/ siltas vakariņas
- 4/ kafijas galds
- 5/ balle un dejas.

Šis sarīkojums katru gadu vairāk vai mazāk izvērsas par visu latviešu sanāksšanas dienu, neraugoties uz piederību dažādām organizācijām. Šogad bez aktieriem būs vēl San Francisko viesi. Rezervējiet šo dienu un neatdodiet citiem.

Ieejas maksa: \$6.00 strādājošiem, \$5.00 pensionāriem un studentiem, \$3.00 bērniem līdz 12 g.v.

Atlikums par labu palīdzības darbam un Dāmu komitejas mērķiem. Speciāla ielūguma lapa nākošā Vēstneša numurā.

L ū g u m s

Draudzes Dāmu komiteja ar šo sirsnīgi lūdz ziedot mantas lielo un mazo priekšmetu loterejām. Ja Jums būtu iespējams atsaucīties par labu draudzei no vērtīgiem objektiem, laipni lūdzu tos pieteikt O.Pencis kundzei vai māc. E. Caunem. Mēs labprāt izdosim kvītes nodokļu vajadzībām par pilnu mantu vērtību, kas gada beigās atvelkami no ienākuma nodokļa. Mantas pieņem Dāmu komitejas valde Māra Rozental, Omula Pencis, Pārsla Blāķis, Liene Lindē, Zelma Abele un citas dāmas katrā laikā un vietā. Mantas pieņem pirms un pēc draudzes dievkalpojuma draudzes darbinieki un mācītājs. Laimestus pieņem latviešu nama pārzinis Imants Tilgass namā gan regulārās, gan sarīkojuma dienās.

Otrs lūgums: Izpirksim jau visas lielo mantu loterejas biļetes pirms sarīkojuma sākuma. Biļetes dabonamas pie veselās rindas draudžu darbinieču un darbinieku, ieskaitot latviešu nama pārzini. Cena loterejas biļetei tikai \$1.00.

Uz redzēšanos mūsu draudzes rudens bazārā!

Dāmu komiteja.

Draudzes darbos.

Pag.mēnesī smilšu kalniņā tika aizvadīti divi mūsu draudzes locekļu tuvinieki.

Arturs F o m e n k o mira samērā jauns gados 2.augustā Glendalē pēc pārdzīvotas smadzeņu triekas lēkmes un vairāk kā mēneša intensīvās kopšanas nodaļā. Nelaiķis dzimis 9.janvārī 1920.g. Rīgā kur gājis skolā. 22 gadu vecumā laulājies ar Jadvīgu, Laulībā 3 bērni: Juris George Fomenko, Dzidra, prec.Flores un Biruta Fomenko. Vācijā dzīvoja Kemptenes nometnē. Losandželosā strādāja māju iekārtu pārvaldāšanas kompānijā. Pēc saslimšanas līdz pēdējam laikam - dzīvokļu nama pārvaldnieks. Māc. Elmārs Caune izvadīja no mazās puķu baznīcas š.g.4.augustā un guldīja blakus pirms dažiem gadiem mirušam tēvam. Ļoti sāpīgas šīs bēres bija sirmajai mātei Karlīnei Fomenko, atraitnei Jadvīgai ar bērniem, māsām Verai Baldvins ar ģimeni, māsai Gaidai Dawling ar ģimeni un brālim Bruno Fomenko no Vankuveras, Kanadā.

Brīva sirds no grēka svara,
Lai pie Jezus kājām slīgst!
Gaisma dvēselē un garā
Lai nekad vairs neizsīkst.

Frida R i ņ k i s, dz.Priede mira pēc pusgada grūtām ciešanām 5.augustā 1982.g. Newport Beach slimnīcā. Nelaiķe dzimusi Rīgas būvuzņēmēja Priedes ģimenē kā vienīgā meita. Ģimnāziju beigusi Rīgā 1932.g. Dodās laulībā ar būvinž.Teodoru Riņķi. Dzīvo un strādā Rīgā līdz Latvijas atstāšanai. Pēc Vācijas posma dzīvo Vašingtonas D.C. rajonā, kur vīrs strādā kā inženiers, bet nelaiķe darbojās iekštelpu arhitektu dekorātoru firmā. Apbalvota ar labu gaumi un krāsu izjūtu veic un palīdz iekārtot mājas un kantorus kongresa locekļiem, senatoriem un citiem. Laulībā vienīgā meita Ilma, kas savukārt precējusies ar inž.Aleksandru Brišku. Kad Brišku ģimene pārceļas darbā uz Irvini, Kalifornijā, drīz mirst vīrs Teodors un nelaiķe likvidē savu dzīvi Austrumu krastā pārnākot uz Santa Anu. Pāris gadus sekojot meitai iznāk dzīvot Arizonā, bet pēdējos divus atkal Irvinē. 9.augustā māc.Elmārs Caune pirms nelaiķes pārpelnošanas vadīja sēru un aizlūguma dievkalpojumu Pacific View Memorial Park baznīcā Newport Beach, runājot abās valodās. Nelaiķes pelnu urnu piederīgie pārved uz Rock Creek kapsētu Vašington, D.C. kur š.g. 28.augustā paredzēts to iesvētīt un novietot blakus vīram ģimenes kapos. Pēdējo svētīšanu izdarīs prāv.Aleksandrs Veinbergs. Ja nelaiķe nebija pazīstama plašākām aprindām, tad to nevar teikt par draudzes vadību un mācītāju. Palikdama Vašingtonas draudzē viņa tomēr sirsnīgi atbalstīja mūsu draudzi. Katru gadu divas reizes nāca pie dievgalda. Šogad vēl spēki atļāva Pūpolu svētdienā dievnamā un spēkiem izsīkstot 10 dienas pirms nāves slimības gultā.

Gaiša, sirsnīga personība, reizē inteligenta un dziļi reli-

/turp./

gloza, nesavtīga māte un vecmāmiņa viņa dzīvos mūsu atmiņā gadiem.

Notiks, ko Dievs solījis,
Kopā atkal nāksim,
Dievs būs visus pārvērtis,
Jaunu prieku sāksim.
Tur nekāda šķiršanās
Mūs vairs neizbiedēs,
Tur vairs nebirs asaras,
Tur Dievs vainas dziedēs.
Dz. 423:2.

Uzmanību latviešu literatūras cienītājiem.

Š.g.3.oktobrī Pļaujas svētku programmā skaņu lentes priekšlasījums: Anna Briģadere - "Latviešu sirdsapziņa." To LD dienās nolasīja māc.Arviņš Celms no Toronto un 500 klausītāji to uzņēma ar lielu sajūsmu.

KĀPEC JANAK DIEVNAMA?

Apustuļu darbi 2:42: un tie pastāvēja apustuļu mācībā un sadraudzībā maizes laušanā un lūgšanās. Apustuļu darbu grāmatā redzam rindu pītīkristiešu draudžu visu laiku kristīgo draudžu paraugus. Dievkalpojuma apmeklēšana un aktīva dalība svētā vakarēdienā ir katras draudzes ticības pamats. Lai pie tā nonāktu, nevajaga būt kopā ar simtiem vai tūkstošiem. Jēzus saka Mateja evaģēlijā 18.nod. 20.pantā: "Kur divi vai trīs ir sapulcējušies manā vārdā, tur es esmu viņu vidū." Šie vārdi ir neapstrīdami un patiesi. Jautāsim šodien: Kas notiek ar draudzi, ja tajā no vairākiem simtiem locekļu svētdienā tikai 2 vai 3 ir sapulcējušies Jēzus vārdā? Kāds spēka avots tas varbūt nākošai nedēļai draudzes dzīvē.

a/ Kad 120 sekotāju Jēzum viņa vārdā saspiedās Cezarejas pilsētā kambarkunga Korneliusa plašās mājas augšējā stāva istabā, tad pirmo reizi tika dota kristība ar svēto garu, kas tika vispirms nejūdiem, kas bija ieradusies klausīties evaģēliju. Antiohijas pilsētā, kur pirmo reizi bībele kristīgos sauc par kristiešiem, apustulim Pēterim runājot tika aicināti pirmie ārzemnieku misionāri. (Apustuļu darbu 10.nod.44-49.pantam.). Tā bija liecība tam, ka tur kur Dieva lūdzēji ir kopā, Dievs pēc sava prāta svētā gara spēkā izrauga baznīcas darbīniekus.

b/ Cilvēki, kas mīlē Dievu nāk uz dievnamu, lai iegūtu spēku savai personīgai dzīvei. Ja cilvēki to nedara, tad viņi paliek vāji turēties pretī ļaunumam un mūsu dvēseles ienaidniekiem ar kuriem jāstopas ikdienā. Otrkārt, piedalīšanās dievkalpojumos ir galvenais bībeles patiesību iegūšanas veids. Apustulis Pēteris savā otrā vēstulē 3.nod.2.pantā atgādina: "Lai jūs atcerētos svēto praviešu jau sen teiktos vārdus, kā arī mūsu Kunga pestītāja bausli, ko no saviem apustuļiem esiet mācījušies." To jau īpaši atgādina vēstules ēbrejiem 2.nod.1.pantā rakstītie vārdi: "Tāpēc mums dzirdētais, jo vairāk jāņem vērā, lai mēs netiktu aizskaloti projām." Jebkura kristieša garīgās dzīves stiprums ir atkarīgs no viņa zināšanām

/turp./

Dieva vārdos. Jāapzinās, ka tad kad draudzes loceklis neierodas savā Dieva namā viņš pazaudē to ziņojumu, ko Dievs ir devis mācītājam pasludināt viņa draudzei. Vēl jo vairāk neatnācējs zaudē norādījumus un instrukcijas, kas vajadzīgas lai dzīvotu bībeles patiesībā kopā ar Kristu. Dievkalpojuma neapmeklētājs ar katru nesebotu dienu nonāk lielākā draudē, aizmirst labā Gana mācības ko kādreiz dzirdējis. Tā nozīmīga ticības dzīves daļa viņam aiziet garām. Treškārt, dievkalpojuma apmeklēšana ir pamats kristīgai brālībai. Jau apustuļu darbos izjūtam to, ka atgriezti un kristītie meklē pēc tuvas kopības ar draudzes locekļiem. Tās ir konversijas dabīgās sekas. Kad cilvēks piedzimst no augšienes viņš tiecās pēc lietām, kas nāk no Dieva, bet ne no pasaules. Viņš vairs nevēlās izšķiest savu laiku būdams kopā ar nēsvētiem. Viņš ilgojas būt gara vienībā ar Dieva cilvēkiem. Apustulis Pāvils sacīja: "Nevelciet svešu jūgu kopā ar neticīgiem. Jo kāda daļa taisnībai ar netaisnību? Kas gaismai ir kopīgs ar tumsību." Turpretim kad cilvēks atstāj kopību ar tiem kam ticība dārga, viņš parasti tai vietā sāk biedroties ar neticīgajiem. Šāda kompānija noved pie principa sabrukuma un neētiskiem kompromisiem. Tikai brālībā ar ticīgiem cilvēks spēj uzturēt morāli tīru. Ceturtkārt, baznīcas apmeklēšana ir cēlonis augšanai un briedumam. Augšana ir dabīgs dzīves process. Bērni izaug par nobriedušiem vīriem un sievietēm. No asniem izaug puķes un vareni koki. Katrs atdzimušais kristietis ir aicināts izaugt par locekli Svēto Biedrībā. Bet lai augtu cilvēks, koks vai puķe, viņiem visiem jābūt istajos apstākļos un visiem vajaga saņemt pareizu barību. Apustulis Pāvils savā vēstulē efeziešiem 4.nod. no 12-13.pantam saka: "Lai svētos sagatavotu kalpošanas darbam, Kristus miesai par stiprinājumu līdz kamēr mēs visi sasniegsim vienību Dieva Dēla ticībā un atziņā, ista vīra briedumu Kristus diženuma pilnības spēku." Dieva plāns parīgai augšanai un cilvēka nobriedumam ir tāds, ka ticīgajam jānāk uz vietējo baznīcu, kur ir pareizā vide un istā gara barība cilvēka augšanai. Ja kāds to nedara, tad viņš atsakās no tā kas viņam vajadzīgs un tālākā laika skatījumā šādi draudzes locekļi garīgi mirst.

Amen.

Piezīme: Šāds sprediķošanas veids ir paraugs konservatīvai bībeliski centrētai sprediķošanai. To pēc amerikāņu mācītāja F. Dean Hackett konspekta ir brīvi pārstrādājis mūsu draudzes mācītājs. Vai draudzes locekļiem būtu interese dzirdēt un lasīt šāda veida sprediķus arī turpmāk? Varbūt, ka vēl reizi nopietni izlasot mēs skaidrāki redzēsīm savas draudzes spēku un nespēku.

Māc. E. Caune.

- 6 -

Z I N Ā S

LATVIEŠU EV. LUT.
BAZNĪCA AMERIKĀ
Informācijas nozare
1468 Hemlock Street
Napa, California 94558
U.S.A.

5. numurs
1982. gada
septembris un oktobris

Žiņas
sakārtojis
Eduards Putniņš

DRAUDŽU DIENAS

Draudžu dienas, kas kļuvušas jau par tradīciju, šogad tika rīkotas no 26. jūnija līdz 4. jūlijam. Ivars Galinš tās aprakstījis laikraksta LAIKS šī gada 10. jūlija numurā, kur starp citu atrodamas šādas rindas:

"Latviešu draudžu dienas Ņujorkas draudzes vasaras nometnē Katskilū kalnos izdevās pāri visām iecerēm: reģistrēto dalībnieku skaits bija 420 un kopā ar lektoriem un darbiniekiem var lēst, ka tajās piedalījās ap 500 cilvēku. Svinīgais dievkalpojums ar vienreizēji lielo dievgaldnieku skaitu un garīgo pacilājumu it kā deva pozitīvu atbildi, ka dienu mude: Viena sirds un viena dvēsele - ir īstenojusies un uzklusāta."

Tajā pašā rakstā Ivars Galinš piemin, ka kāda dalībniece esot sacījusi, ka "tas, kas šoreiz bijis Draudžu dienās, nekad vairs nevarēs būt vienaldzīgs mūsu ticības un latviešu baznīcas jautājumos".

LELBA IR LCUSA LOCEKLE

18. maijā Mineapolē mūsu LELBA tika oficiāli uzņemta Luterāņu padomē Amerikas Savienotajās Valstīs (LCUSA). Mūsu baznīcu uzņemšanā pārstāvēja prāvests Roberts Āboliņš un Dr. Jānis Robiņš. LCUSA jau tagad rūpīgi gatavojas svinībām, nākošā gada novembrī, kad būs piepildījušies 500 gadi kopā Mārtiņa Lutera dzimšanas.

RIETUMAPGABALA DRAUDŽU DARBINIEKU KONFERENCE

Dziesmu svētku laikā Portlandē, Oregonā, sabraukušie draudžu darbinieki š. g. 4. jūlijā, pēc svētrīta dievkalpojuma Oregonas latviešu draudzes baznīcā, bija pulcējušies apspriedei. Pēc pusdienām, kas bija Oregonas latviešu ev. lut. draudzes Dāmu komitejas apgādātas, Rietumu apgabala prāvests Roberts Āboliņš ziņoja par apgabala draudžu stāvokli un archibīskaps Arnolds Lūsis deva mudinājumus turpmākam darbam, pieeminot, ka vismaz 10 jaunie latvieši studē teoloģiju un rudenī tiem pievienosies viens no Oregonas latviešu draudzes un ka vēl viens no Oregonas paredzējis to darīt nākošajā gadā.

Par apgabala konferenci 1983. gadā runājot, Denveras latviešu ev. lut. draudzes pārstāvis Nikolajs Štūls aicināja mācītājus un draudžu darbiniekus braukt uz Denveru. Pateicībā šo aicinājumu pieņēma - un tā ASV Rietumu apgabala Draudžu darbinieku konference būs Denverā, 1983. gada maija beigās. (Jānis Cilnis)

DIVKĀRŠAS SVINĪBAS

Mineapoles latviešu ev. lut. Kristus draudzei 20. jūnijā bija divkāršas svinības. Pašai draudzei piepildījās 10 pastāvēšanas gadi. Tā dibināta 1972. gada 18. jūnijā. Visus šos gadus par draudzes garīgo dzīvi rūpējies mācītājs Modris K. Gulbis, kam šī gada jūnijā piešķirts Dr. Min. grāds praktiskajā teoloģijā. Draudzei patreiz ir 289 locekļi.

Dr. jur. ARMĪNS RŪSIS SEPTIŅDESMITGADNIEKS

Ilggadīgais mūsu baznīcas darbinieks dzimtenē un tagad trimdā, Dr. Ar-
mīns Rūsis dzimis 1907. g. 1. jūlijā Bulduros, Latvijā, advokāta ģimenē.
Arvien vēl klāt ar savu juridisko padomu mūsu trimdas baznīcas vadībā.

KAS SVARĪGĀKS?

Mācītājs Vārsbergs pēdējā padomes sēdē izdalīja jautājumu lapas, lai
padome izvērtētu 24 dažādos mācītāja pienākumus pēc viņu svarīguma. Padomes
locekļu vērtējumā, sākot ar svarīgākiem, dažādi pienākumi nogrupējās seko-
jošā kārtībā:

Vissvarīgākie ir gatavot sprediķus, apmeklēt slimniekus slimībās un
veco ļaužu namu iemītniekus, noturēt Bībeles stundas, plānot dievkalpoju-
mus un sagatavot un noturēt iesvētes mācības stundas.

Otra svarīgākā kategorija bija draudzes administratīvie darbi, dzies-
mu lapu gatavošana, vēstules draudzei, raksti Ciānas Vēstnesim, svēt-
brīži skolā, ģimenēs, organizācijās, līdzdalība draudzes sarīkojumos un ko-
mitejās, un mācīt ticības mācību skolā, darboties LELBA un apgūt jaunāko
teoloģijas literatūru.

Par mazāk svarīgākiem pienākumiem padome uzskatīja neaktīvo draudzes
locekļu organizēšanu, darbošanos ārpus draudzes organizācijās un Gaŗezērā,
radio dievvārdi un reliģisku rakstu gatavošanu publikācijām un periodiska
draudzes locekļu apciemošana mājās.

Vismazāk svarīgā grupējumā iekrita telefonēt vecākiem draudzes locek-
ļiem, uzņemt pienākumus Čikāgas latviešu sabiedrībā, turpināt izglītību
apmeklējot seminārus, piedalīties Amerikas Balss raidījumos, rakstiski ap-
sveikt draudzes locekļus jubilejās un uzturēt sakarus ar Amerikāņu drau-
dzēm. (J. P.)

KATOĻU BAZNĪCA DZIMTENĒ

Mēnešraksta Aglonas Vēstis 1982. g. janv./febr. numurā varam lasīt:

Senajiem romiešiem bija spēcīgs teiciens: cum tacent - clamant (ar sa-
vu klusēšanu viņi kliegz). Šis teiciens labi atbilsts pašreizējai Baznīcas
situācijai dzimtenē. Ziņas ir trūcīgas. Tas tomēr nenozīmē, ka ticīgie tur
ir bezdarbīgi. Garīgā dzīve ir spraiga. Apspiešana to vēl vairāk koncentrē.
Ne jau ārējās izpausmēs, bet gan dvēseles dziļumos. Cilvēki izjūt Dieva va-
jadzību un to meklē. Tas redzams no pārpildītajām baznīcām dievkalpojumos,
svētceļojumos un 40 stundu atlaidēs.

Sāpīgākais apstāklis ir tas, ka vecā, uzticīgā priesteru gvarde aiz-
iet mūžībā un nav pietiekoši Kristus karavīru, kas stātos to posteļos. Tā
pag. gada 30. novembrī pēkšņi mira Francis Lazdāns, kas bija savā laikā
kūrījas kanclers un katedrāles prāvests...

Šogad Semināra pirmajā kursā ir uzņemti 10 kandidāti, kas savā vairā-
kumā nāk no Krievijas - Ukrainas un Baltkrievijas...

PĀVESTS UZ POLIJU NEBRAUKS

Polijas katoļu primāts archibīskaps Jozefs Glemps ziņojis, ka pāvests
Jānis Pauls II augusta mēnesī Polijā nevarēs ierasties. Bija plānots, ka
pāvests došoties uz Poliju svētceļojumā, lai tur Čestahovā piedalītos vis-
vairāk godātās relikvijas „Melnās Madonnas” 600 gadu atceres svinībās.

Pāvests Jānis Pauls II savās šarba gaitās ierindo daudzu zemju apcie-
mojumus. Arī Poliju, savu dzimto zemi, apciemoja 1979. gadā. Vispēdējie ceļ-
ojumi ir - uz Angliju un Argentīnu, uz zemēm, kas nesen bija iesaistītas
karā par Falklandes salām.